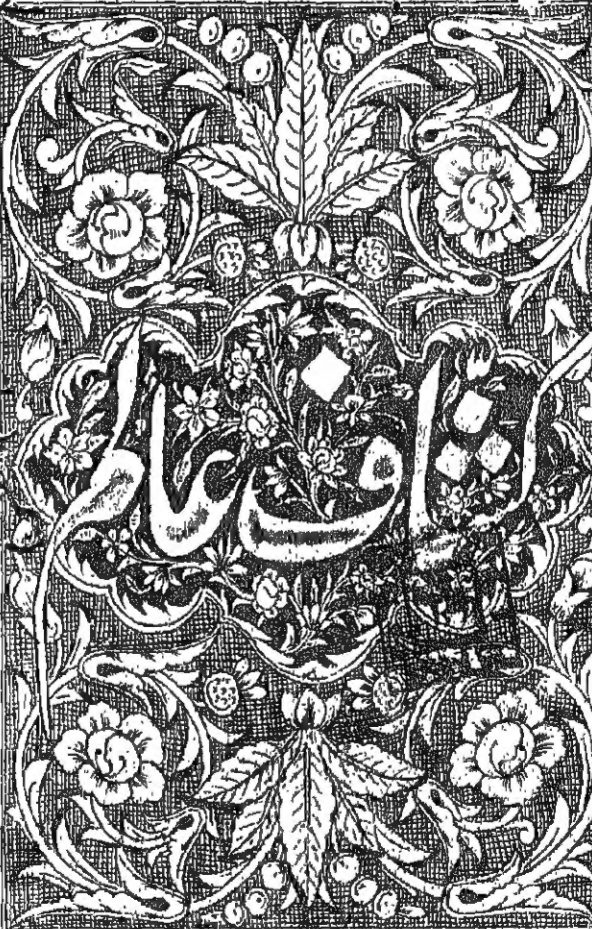

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در کتب مطبوعه نظامی طبع شد

M. LIBRARY, A.M.U.

PE7825

1328
LATO

RECEIVED 2007

CHECKED 1996-07

بسم الله الرحمن الرحيم

ارباب عقلمندان و اصحاب فهم و نظار را باید که تا علی در قدرت خالق نباشد که چگونه بسط ارض را از
رگبار چرخ خود آورده و لایات متنوعه و جزایر متفرقه تسخیر نماید بلکه همگی جماعات بزرگه اگر ضعیف هستند
و این اشیای بزرگه علی نیست هر جماعتی را طرق مختص و ادعای خاص بخشید و اعظم شایسته او و صبح بزرگ و دنیا
متوزعه بر گزیده گان درگاه خالق جهان و مملو از شکاثره بر سپندیدگان بابرگاه ویزوان باد بعد از آن چنین گوید
حکیم آگهی ساکن نگین مضان او و معروف بکلیم الهند میخواست که مقالاتی متضمن علوم و یا ضمیمه الهیه
تالیف نماید لیکن از قلت فرصت معذور بود و لهذا تالیف کتاب مذکور بر دست وقت گذشت و تالیف
درفن مجتبیای باب چهارم از کتاب معتبره انگلیزی میستفاد نموده و نیز اشکال و نقیضها را منقح ساخته بر یک
و دو مقاله دیکر خاتمه نمودن کرده مسمی کشاف عالم ساخت التماس از بزرگواران است که تعصب را
که داشته اند از روی انصاف تامل نمایند که تا حال چنین ساله در فن مجتبیای تالیف نکند نه بری رساله
طول و عرض و تقسیم بصورت بجات اشیای قابل تجارت و کیفیت آبادی و حال باشندگان هر ولایت
که در شمار چرخ هستند و چه نه برین چه شکل چه مزاج و چه مهارت در کدام صنعت و میل بر کدام شغل میداند
و کیفیت آب و هوای و حال زمین که در رفیع و جید است یا بی زر و کم حاصل و چه اطوار و تخصیص شایا و بلاد و حال
و بهر نامی و طریق باید شناسی و خلاصه تاریخ هر ولایت بر بنظر رسیدن و شرح میکند چنانچه هر یک که این ساله

مطلوع ساخت در گنجی شسته سیر تمام کره ارض باقی نمود و از حال خرویدگی و ولایت مطلق گشته
 همی از درایای انبهای صنعت الهی و قدرتش دریافت موقت در همه در بیان شکل ارض تقریب
 ارض نزدیک به شکل زمین مستدیر است زیرا که زمین بسیط است و در بسیط مستدیر می باشد و قطبش نزدیک
 به قطبش زمین است و در ویل برابر یک کره می باشد و در قطبش زمین است و در ویل برابر یک کره می باشد
 و در هر دو باقیست و در هر دو باقیست و در هر دو باقیست و در هر دو باقیست و در هر دو باقیست و در هر دو باقیست
 ایشان حرکت سر به سر نمود و متحرک است و نصف زمین که مقابل شمس می باشد چهار روز است و
 نصف دیگر که مقابل شمس نباشد پنج شب است و اگر جسمی از اجزای لطیف ساخته نسبت به هر چه
 تا آنکه حرکت مستدیر و متحرک سازند شکل شلجی پذیرد پس بر گاه که آب از لطافت شلجی شود
 اگر که خاک بجهت صلابت نشود و باید که مواضع خطر است و غرق آب ماند و حال آنکه اکثر بلاد و انجا
 غرق گشته اند و بر تقدیر ثبوت حرکت ارض بر محورش اعتدال و بطلیمیت که در خاک
 ضرور است چنانچه حکیم نوطن نسبت قطب استوائی زمین با محورش نسبت به مرکز زمین
 باد و صلابت و نه به یافته و قطب زمین هفت هزار و نهصد و شصت و چهار میل و شصت و چهار
 استخراج کرده و دیگران هفت هزار و نهصد و شصت و چهار میل و شصت و چهار میلی چنانکه
 متفق علیه جمهور است و دائرة محیط زمین است و پنجمین از است و شمس میل
 اکثر نیمی است و سطح است و نه کرده و هشتاد و سه لک هفده هزار و شصت
 و چهار میل لیکن چنانکه اکثر آن منطقه زمین را است و چهار هزار و نهصد و
 چهل و هشت میل میگیرند و بالفنق متاخرین یکد وجه عرضی بین مساوی
 شصت میل جبهه اقیانوس است که سی کره باشد و درجه طولی در مواضع
 خط استوا مساوی درجه عرض است زیرا که هر دو از دوائر عظام اند و لیکن
 هر قدر که عرض موضع زیاد می شود درجه طولی کوتاهی پذیرد حتی که
 زیر اقطاب درجه طولی نباشد چنانکه از این لاج واضح می شود

حساب درازی یکین طولی یکین عرضی سیلها و خبرهای میل از خند و میل

[illegible]

مخفی ماند که زمین سهند است مثل لایح و در وسط زمین میان شرق و غرب آنرا خطی کشیده اند که از آنرا
خط استوا گویند و گردش کره آب محیط است که آنرا بحر اعظم و بحر محیط گویند و بحر اعظم بر چهار قسم کرده اند
اول قسمی که در غرب آنرا اقیانوس و اقیانوس غربی و بحر مغربیند دوم قسمی که در شرق است آنرا
یا سفک بحر الکاکلی و بحر مشرق گویند سوم قسمی که در جنوب است آنرا بحر جنوبی و بحر جنوبی را
قسمی که در شمال است آنرا بحر قطب و بحر شمالی و بحر منجمد گویند زیرا که اکثر از سرسایج بسته میباشد و از
احاطه آب سطح کره زمین دو قسم گشته برای سهولت فهم یکی را فوقانی که ما بران هستیم مقابل آنرا
تحتانی خیال باید کرد و جزیره برطانیه که مسکن انگلیز است در بحر مغرب واقع است لهذا اگر میزان سطحی را
که ما بران هستیم در جانب شرقی برطانیه واقع شده بر شرقی گویند و سطح دیگر زمین که مقابل سطح است
و در جانب غربی برطانیه واقع شده بر غربی نامند و بر شرقی را چهار قسم کرده اند اول قسمی که در شرق
و شمال است آنرا ایشیه گویند دوم قسمی که در مغرب شمال است آنرا یوروپ و مغرب نامند
سوم قسمی که در مغرب جنوب است آنرا افریقه گویند چهارم قسمی که در جنوب مشرق است آنرا استرالیا
گویند و بر غربی را دو قسم کرده اند اول قسمی که در شمال خط استوا است آنرا امریکه شمالی گویند دوم قسمی
جنوب خط استوا است آنرا امریکه جنوبی نامند و بر غربی نقطه در جنوب شمال است لهذا منقسم به چهار قسم
نشده هرگاه که معلوم شد که سطح کره زمین از احاطه آن دو قسم شد یکی بر شرقی که ما بران هستیم نسبت به جزیره
برطانیه در شرقی است دوم بر غربی که در مقابل سطح مسکن است نسبت به جزیره برطانیه در غرب است
مخفی ماند که این حکیم الهی که استقصی بر دو مقاله بود مقاله اول در بیان ملکهای بر شرقی
متضمن بر چهار باب **باب اول** در بیان ملکهای ایشیه متضمن بر یازده فصل **باب دوم** در بیان
ملکهای فنرک متضمن بر شانزده فصل **باب سوم** در بیان ملکهای افریقه متضمن بر بیست و یک فصل **باب چهارم**
در بیان ملکهای استرالیا متضمن بر دو فصل **مقاله دوم** در بیان ملکهای بر غربی
متضمن بر دو باب **باب اول** در بیان ملکهای امریکه شمالی متضمن بر چهار فصل **باب دوم**
در بیان ملکهای امریکه جنوبی متضمن بر بیست و یک فصل **مقاله سوم** در بیان انواع دیگر و بیان استخراجات
حکیم الهی که در دست قطعه زمین بود که از هر چهار طرف محاط آب باشد جزیره گویند مثل جزیره سهند و جزیره
و جزیره برطانیه و قطعه زمینی که از سه طرف محاط آب است یک طرف متصل خشکی باشد جزیره ناگویند مثل جزیره

عرب جزیره تمامی را که قطع نمیشی را که شکل سکه کوشه باشد و یک نشانه زان در میان بحر محیط برآمد باشد
و این سینه و در دیگر سینه که پست و کوه و قطعه یعنی را که دراز و کم عرض میان دریا
واقع شده یکی را با دیگری پیوسته میکنند خاکانای گویند مثل خاکانای با نمانده و ابی اکثر و عمیق را که از هر چهار
طرفه عسل از بی جبهه بجهه گویند مثل بجهه چین و بجهه خز و ابی را که از بحر محیط مثل شناخی برآمده باشد
خلیج گویند مثل خلیج عرب فارس ابی را که از جای برآمده و تمام مسافت دراز روان شده و بحر عظم
یا خلیج پیوسته باشد گویند مثل بحر کنگ و بحر فرات و ابی را که عمق نداشته باشد و تمام مسافت اندک
روان شده و محاط زمین باشد غیر گویند مقاله اول در بیان ملکهای بحر شرقی مثلین چهار باب
باب اول در بیان ملکهای ایشیه متضمن بر اوده فصل فصل اول در بیان احوال ایشیه
ایشیه لفظ عربی است در اصل ایشیه بود و اکثر زبان ایشیه کردند و است که ایشیه عبارتست
از کلان تر حصه زمین که در شرق و شمال است شمال ایشیه فرنگ شرقیش بحر یاسفک جنوبش بحر هند
در شمالش بحر خزر از شرقه طول ایشیه از مشرق تا مغرب حدود هزار و شصتصد کرده و عرض از جنوب تا شمال
حدود ششصد کرده جنوب و غرب و شمال و شرق ایشیه از روس و روم و اهل فرنگ است
آنجا خلیجهای و بحرهای ایشیه خلیج عرب و خلیج فارس و خلیج بنگاله هر سه خلیج در جنوب بحر هند متصل
میشوند و بحیره مثل روم و بحیره چین و بحیره هند که بر حد فارس و روس تا نارسه و کلان ترین جبال ایشیه
همه است که شمال تمام هند وستان واقع است و بر تمامین برابرش کوهی نیست و چهار شعبه ایشیه
کیناگت هونگ که هر دو از سمت برآمده در تمام چین جاری شده متصل بحر انکاگل میشوند و آمو و تنجینی
و کنگ و سند که در تمام هند وستان جاری شده و بحر الهند میریزند و نیل که تمام هند و سیراب است
و فرات که از روم و عرب گذشته در خلیج فارس می افتد ایشیه ای نفیس ایشیه لعل و الماس و یاقوتها را
و مروارید و طلا و نقره که همه ایشیه ای اند که بهتر و کثیر در ایشیه پیدا میشود و بیان ایشیه ای خاص ایشیه
چای خطائی و عطریات و جوهر جوید و در چینی و قرقل و الایچی و ابا زریه و نیمه ایشیه در ملکهای دیگر
می بریزد فصل دوم در بیان احوال ایشیه در چین تا نارسه شرقی یعنی خطا و نرسه نیز در اصل است
طول چین از ده درجه شرقی تا اکتون تا پنجاه درجه شرقی که چهل درجه باشد و عرض شمالی از نرسه درجه
شمالی خط استوا تا پنجاه درجه شمالی که نسی درجه باشد و بحساب اسیال طول چین از جنوب تا شمال یک هزار و

چهارم میل و عرض شمال شرق تا غرب یک هزار و دو صد میل میان چین و ولایتی است قدیم از جهت
سعادت اکثر مردم بسیار معروف و باشند گمانش بریاده از ده گریه و بیشتر شهرت چین از این است
که دیواری در طول شش صد کرده و در عرض و از ده دست ارتفاع شان زده دست بطول و شصت بر سر حد
چین تا تار بنا کرده اند تا سواران تا تار بر چین و شش سوارند و سه هزار برج در آن دیوار کشیده و در آن
برج مردمان برای حفاظت میباشد اهل چین بسیار محنت کش در کارهای بسیار و بسیار در حالان
خصوصا در ساختن شیای علاج دستخوان مایه کشیدن تصویر فائق و دستگاه کامل میدارند و
خود پرست قوم خود را بر قوم عالم فصل میدارند و مردم حبیبی از نهایت و سوسه ملیک خود
راه نمیدهند و زبان چین باز بهنامی دیگر هیچ نسبت ندارد و طریق نوشت چینیان بر شمار یک گنا
ولایت چین منقسم به سیزده ملک است بجزل غنشی شانشی شینگانگ طنگان هونان سیرجون بونان
کیانگس چینگانگ کوزو چینگان گوآنکس کوانگات طنگان فوچین کیانگ نان و کوانگ فو است
که اهل چین عبادت آژوان استعمال میدارند و اکثر فاعل شاسخ هستند و دانستن حد و استیلا
میشمارند و کشیدن تصویر نیز در اهل چین نوعی از عبادت خالق است لهذا درین فن غنشی کامل
و گردونی ساخته اند که بی حرکت بر قدر که میخواهند میرود و در وقت استخوان می آید و باشند گان چین
اگر چه حسن صورت انصاف میدارند لیکن اکثر کوه ماه قاست و بزرگ سهر و کابل میشنند و نام دار سلطنت
چین چهر است و در چین ظروف زسنگ بسیارند اول سنگ اسایده در حوض اندازند و آب ریخته
بر سیم زنند تا آنچه نقل باشد در حوض نشیند و صاف تر اگر فته در حوض بگراخته صاف تر میگردد و این
عمل تا سه چهار بار می سازند تا هر چه صاف تر برآید و سهر کار با و شاه چین خرج شود و باقی برای مردمان میدارند
و در کتب انگیزی است که در چین آنقدر شهر آبادان هستند که شمار آن دشوار است که در سلطنت چین
شهر کلن است که در آن سی و دو ملک مردم هستند و شهر فاکس که از یکین هم کلان تر است گنطون
از جهت شهرت است که در یکی از شهرهایش برای تاجران ملکه های دیگر جایگاه است که برای تجارت
آیند و شیای چین قابل تجارت ظروف چینی و جامهای انگیزی و دیگر شیای است راه چین برا
آمد و رفت سود اگر آن بتکلف بسیار آید است هوای شمالی چین سرد است و هوای جنوبی گرم
و حله باب عیش میداد میشود و قابل ملاحظه نیست که در حدود از جهت کثرت خلایک مقدم تر از غیر در و

[illegible]

از سپید و آینه برین شهرت و گفت گاه در صحنه شکم سپیان پیرساند مولان کتب نقد و مسائل دینی
 محمدی از صند و قیاب آورده آخور سپیان ساخته و اوراق مصاحف را قافله و زرات انداخته و فشار چهار پان
 پرست علما دادند بعد از آن بختگیر خان در عید گاه رفت و زبان حایب سلیمانان کشود گفت از شما گنجی عظیم
 صادر شده من غضب اینستم که خدا بر شما فرستاده است آنچه در پیشکش کنید هر چه در آنست خواهد بود
 بعد از آن گفت که مردم خوار ز من شاه پنهان کنید ظاهر شد که مردم خوار ز من شاه در جانی مخفی هستند در غضب
 شده حکم نمود تا در بخارا قتل عام کردند و نفسی بخازنده نگذاشتند بعلت که ملک برف و کوستانی شهر
 است نسبت و جتشت باشند کان بسیار کم هستند زیاده از ده لک نباشند و در وقت شهرت که لاسنه نامم
 قابل گفتن شهر و آبادیت و شهرت است از آن جهت است که حاکمش لاسه گردید است که کاهی نمی میرد و لاسه
 عثمانی در سینه بکند و دو صد هجری از مسافر اینک از قبت مده بودند احوال ثبت در یافت کرده می نویسد که
 لاسه نگاه ثبت است از انجام مردم چین و خطا آمد و رفت میدارند اکثر مردم کشمیر که مسلمان هستند در آن
 آباد اند این بابانک نماز میشود و راجه که هستند متعرض نمی شود و کوفت و غسل آنجا فرادان هستند
 غله از آن و خطاب اجهای ثبت لاسه است و باشند گاهی آنجا را عقداست که لاسه می میرد و در شهر
 در جسم دیگر انتقال میگردد و از مردن لاسه از طفلانیکه آن روز پیدا شده اند طفلی که بخت طبع و علامات
 خاص برآید گویند که مروج لاسه درین حلول کرده است آن طفل را برای سلطنت میگیرند و پرستش کنند و
 توان ثبت چند لاسه هستند لیکن لاسه ثبت کلان از همه بزرگ است و در ثبت بسیار از مردن و زن پارسای
 اختیار بسیارند برین شهر طرکه تازیب مجربند و بناست ثبت قابل تجارت سوگانه و نیک لاسه می باشد
 است که در کشمیر از آن شالی می بندند **فصل سوم در بیان ملک چهار بجا ملکیت نهایت رفیع**
 غریبش هندوستان قشالیش چین جنوب مشرقش بحر چین واقع نیست که بجا با فراط پیدا میشود و کندم
 دروغن و چینه نهایت ب و دیگرید جات و حیوانات آنجا مثل هندوستان است و در ملک برهاسند ^{طلای}
 و نقره و جواهرات است و آباز بسیار میشود و اهل برهانین را کند و روغن برمی آورند و ملک بخشیم
 بر پنج صوبه است یکی آو او دم فارس **شاهان سوم** میگویند چهارم آن **کاهان** پنجم کاسی است از آن وقتیم
 در سلطنت برهان بود و مکر برای چند روز آخر کور در سلطنت شده اکنون باز از ثبت و شش سال و
 بر ستور ساقی در سلطنت است و در گون که بر لب دریاست و بیگانه از کلان شهرهای برهان است و ملک آنجا

قریب هفتاد ملک هم هستند و باشندگان برجاکنند ملک مثل سفید می میان قد و چشت چاکان حرمی مشهور
 اشعار میباشند و تمیز ذات نمی کنند و زنان را در پرده نمیدارند اگر چه نکاح با یک زن میسازند و مردگان را نمیکنند
 و پادشاه بر بهاخت میارطلاق میدارد و از خود بینی پادشاهان دیگر را معذور می بیند اردکان هم عهده منصب
 برای کسی که در وقتی نباشد موقوف بر رضای پادشاه است و تمام قیل در جلوس او می باشند و اهل برجا در تبریه
 هستند اگر چه کوزه ای هستند لیکن میگویند که او نیز نیست باز برقتل نمند و در اصواب میدهند و نمند و کوزه
 در ملک هم بسیارند و اکثر مطلقاً و نه سبب هستند زبان اهل برجا با دیگر زبان نسبتی ندارد و نیز طریق نوشت
 ایشان با کلام نوشتن مشابه نیست در تاریخ برجا قابل ملاحظه است که ملک برجا از قدیم بر عمل پادشاهان
 قدیم خود مانده مگر قریب یکصد سال گذشته که سلطان پیگو که از ملک همالعه بود بر پادشاه برجا غارت
 پس خود را تخت نشین برجاخت هنوز پیش بران تسلط نگشته بود که الو میر انامی شخصی گنام چند بسیار
 کار از مرده را فراهم کرده بر پادشاه پیگو را از ملک و خارج کرده پادشاه آنجاخت و در حدیث چند روز ملک را
 نیز در غارت خود آورد اکنون پادشاهی که در ملک برجاخت است پسر پسر الو میر است فصل چهارم
 در بیان نامکن ملک است وسیع و در شمال ملک برجا واقع سابق در عمل چین بود و قسم است
 شش صوبه ملک نامکن دوم کو چین سوم کینا و نیه چهارم شینا و پنجم نیم کلا و شش
 ششم که کشته و آب هوایش معتدل و خوشکوار است و زمینش بسیار زرخیز و آبادان باشندگان آنجا در
 و ده ملک هستند و در نامکن میوهای بی شمار و نهایت لذت که در جای دیگر نباشد پیدا میشود و فصل آنجا چنان
 خوش قد و تیز رفتار میباشد که در جای دیگر نیست و نام دار السلطنتش با کین است که در سابق معروف
 میشد بود باشند کانش چهل هزار هستند بیان ملک سیام ملک است و نیز متصل غرب جنوب
 کو چین و برجا قبل تسلط پادشاهی برجا سابق در ملکهای شرقی سیام بسیار نامور بود لیکن اهل برجا
 اکثر ملک سیام اسخه کردند اکنون اندک ملک است که باقیست طوالتش سه صد و پنجاه کرده و عرضش صد
 کرده و باشند کانش هشتاد و یک هستند و نام دار السلطنتش نیز سیام است که بقا صلیه بسج پنج کرده
 از دریای شور برکناره رود مشرق واقع دوران ملک یک کاب مردم اند و اهل سیام زریفت و اسر
 و کجا پس میباشند و سیام نام و در کجا است هستند و غذای ایشان برنج و ماهی است و مرد بسیار
 آرام طلبند و مشتاقی که مردان را باید زنان می سازند بیان ملک شام که شرقی بنام است

جانب باد شمال ملک سیاه واقع و نام تختگاه شام غرگا ملک است و در ملک شام سپ و خر مطاق
 ایند باشند کان آنجا از شکل سپ خرمی ترسند و از دریای آنجا طلا بسیار حاصل میشود **فصل**
 پنجم در بیان ایران ملک است وسیع طولش از جنوب تا شمال یک هزار و دویست و شصت
 از شرق تا غرب نهصد و شصت میل باشند کانشن یاده از یک کر در هشتصد و هشتاد و شش
 شتر قشش تا شمالی آن و در جنوبیش هشتاد و شش هوای ایران مختلف است طرف شمالیش کوهستان
 واقع و آبادی بسیار کم و در دوت بکثرت و در میانش بگستان و میدانی وسیع آبادی بسیار کم لیکن
 هوای آنجا معتدل و صحت بخوابش میدانی مختصر است و زمین زرخیز و در ایام گرمی آبشار میشود
 که از محل بر دست اهل ایران سفید رنگ قوی بنیکل و حبیب و دراز بالا باشند اکثر مغان پیشین
 عشت و ظریف الطبع و صاحب دراک و در معاملات رست و تند مزاج و کینه کشند و حاصل ایران
 غله و شراب روغن و میوهجات با فراوانی است و صفا نازکی و در خوا و خربزه و انگور و بادام و سنبل و
 و زعفران و قند و سایر چیزها بسیار است و در ایام سردی و در زمستان ایران بسیار سرد
 که بکلی شکر علفه خوار ایران در وقت پادشاهی شاه چمن و مان وای هندی هزار سوار بود و تمام
 تمام ولایت ایران دو کر و روستای کک و بیه که نیم خراج هندیستان است و طولش از شرق
 تا غرب یکصد و شصت و هشتاد و شش عرضش از شمال تا جنوب هشتاد و شش و تمام این ولایت ایران
 اصفهان است که در تمام ایران شهری برابرش معروفیت دارد و در تمام آنجا بسیار کم است و کوهستان
 متعین نشود و در لاله و صاعقه و بیاری کمتر باشند و اصفهان در قدیم ایلام نام داشت و در دشت
 که چون بنی اسرائیل از تحت نصر گریختند پاره از خاک بیت المقدس گشتند و عالم میکشند و خاک اصفهان
 را بر ابر خاک بیت المقدس باقیته آنجا شهری بنا کردند موسوم بدارالیهود و از اینجا دریافت میشود که باشند کان
 ایران از مردان عرب آمیزش و دارند و غیر شکل ایرانیان برین مشاهده است و قزوین شهر است قدیم باغات
 آنجا در سال زیاد از یکبار آب نیم خورند مردم قزوین درخت کلابی مثل اند چنانکه شاعری گوید طعم شاه باید
 که در چهار صفا ز چار شهر و تا بود ممتاز و ایم بر سر و روی و علف و صفایان عامل از قزوین رئیس
 همزمان در خراسان سطرلاب و بر مرکب شکر و بیلان آسمانی ملکهای خراسان و ایران و ملکهای
 غربی و شمالی ایران آذربایجان گیلان شیروان نازندران ایروان و ملکهای شرقی و شمالی خراسان

از گستان سیستان بهرات طبرستان مکه های شرقی جنوبی مکران کرمان گزستان فارس غزنین
 مکه های غربی و جنوبی خوزستان عراق عجم در کتب انگریزی است کلان شهرهای ایران اصفهان قزوین
 تبریز و شیراز اصفهان شهر سیست پای تخت ایران و بسیار کلان بودیش بسیار موافق است
 دوازده کرده باشند کاش قریب شش لک هستند راه بسیار تنگ و کشمکش فراوان دارد قزوین
 نیز شهر کلانست قدیم عراق عجم آنجا باده و انگور و خربزه بسیار میشود و باغات مگور انجاد و تمام
 یکبار آب بخورند و تبریز در آنجا بیجا نیست مساجد و کاروان سهراب بسیار میدارد کارخانه پارچه بافی از
 ابریشم سیاه و چارست و باشند کاش پنج لک پنجاه هزار اند و شیراز نیز کلان شهر سیست در فارس
 و آب و شراب شیراز مشهور است آنجا مقبره حافظ و سعدیست و پادشاه ایران همیشه در آنجا میسرورده
 از جو و بدعت محال بسیار تکلیف میکنند که اهل ایران مسلمان کمتر شش پست هستند در تاریخ است
 که سابق سلطنت ایران در محل حکومت حضرت پیر و در آن در خانه آن گنجینه و آمد بعد غلبه اسکندر و بعد از
 در خانه آن آریستش مانده بعد شش ساسانیان پادشاهان و نیز در گرد و پاوشه آخر است و در عهد خلعت
 آن خلیفه سوم ملک ایران در قبضه اسلام آمد و بعد از علانیان بیرون شد و تسلط چنگیز خان
 پس آن شهر و بعد شش سلطنت خاندان انخیل صفوی بعد از آن تسلط افغانی پس آن عمل و شاه
فصل ششم در بیان تانار غری که مشهورترین تانار ملکی است بسیار وسیع
 و محال فارس واقع مقر چند ریاست مستقل است و تقسیم چهار صوبه کلان بخاندان گزستان خوارزم
 و نیز چند خطه غیر مشهور دیگر در تانار مشهوره میشود هنرهای مشهور تانار چون و شیخون است که هر دو در جبل
 آراکلی میباشند و کلان شهرهای تانار میفرزند و بخارا و بلخ است و هر دو تانار بسیار رحمت کش و خاندان
 میباشند و کرده و مثل شکر با زبان فرزندان مویشی و دیگر هر چه میدارند با جانی خیزده گشته کار می نمایند
 و از سر خیزد گستان تا بحر الکابل درین میدان وسیع منزل های ایشان یافته میشود و هر جا که جای خوش
 و سرسبز می باشد خیمه زده میباشند هر گاه علف برای ایشان خاندان جای دیگر میروند و تمام اهل تانار
 ند به جمع می میارند و هر گروه طایفه ایل خود میباشند و در تانار است که اول در تانار عمل کوخانی بوده
 بعد از آن عمل و می پس چنگیز خانی که او در سال یک هزار و دویست و شصت و نه میلادی بر تانار تسلط کرده
 بعد از آن نیز که در محال یک هزار و دویست و شصت و نه میلادی خود را در آنجا طغیان صاعقه کرده

سیم نموده را پای تخت نمود و در تواریخ فارسی است تا ویران الکبر که در گنبدستان گویند ولایتی است در غایت معموری
 شرقی آن شهر بقاعه و غربی خوارزم شمالی تا شکند و جنوبی بلخ از اقزونی غلات و بسیاری سیوها و کثرت
 مراعی و موشی ترنج بر دیگر ولایات ترکستان میدارد و اینجا خطای می شود و بدینند که کاشان از رعایا و اهل خراسان
 شجاع و سپاهی بنهند و معدنهایان جوجن و شیخون واقع نام در ملکاتش سیم نموده است که معظم ترین
 بلاد ترکستان است وجه تشبیه که بنامش از سلاطین یمن آرد و ایران کرده لهذا سیم نموده است و در
 کاشان جنوب سیم نموده بقاعه کبک است که اقع طراش در غایت حضرت و سبزی است لهذا آن
 قبه مختصر گویند خط خراج شهر است از ترکستان دیهات بسیار دارد و زنان مردان اینجا موی بر بدن
 و از غربت اینجا است که زنان اینجا از بعد ضایع تر بکارت عود میاید خراج سراسر ماوراءالنهر تمام بلاد
 بلخ و خجستان یک کرد و روست یک و بدین غایت که سالی یک دو دیه هند وستان شاید بسیار باشد
 آبادی خوارزم ولایتیست عظیم و آباد و اهل بقی با و شاهی بگروده ترک غصب کرده و فرموده بجای
 که از آبادی بسیار در پیش فرمان بران که در اینجا بود و در این نام دارد و در آن گرویده و در آن
 عظیم است قاست که بدین بعد از مدتی ملک از احوال این سیم و شخصی برای دریافت
 آن شخص بخارفته دید که خانه از چوب کاه ساخته اوقات بکوشش مای میگذارد و در زبان ترک
 خوارزمی گوشت و زرم بعضی همیشه لهذا خوارزم شهر را یافت باشند کان خوارزم شکر و دلا
 می باشند هوای خوارزم نهایت سرد است وقت صبح از خوف که خست اعضا بیرون نتوان رفت
 اطرافش میان است تخم خر بزره را در قلم بیشتر خاکه قسمی از گیاه است شکاف کرده میگذارد و در
 اینجا میکارند بغیر محبت آباشی و قلیه انی خر بزره در غایت نازکی و شیرینی حاصل میشود و خشک
 بولایت دیگر بدین فصل تقسیم در میان ملک روس باید دانست که ولایات جنوبی روس
 در شیمیه و شمالی روس در فزنگان است لهذا اول در روس شیمیه و دوم در فزنگستان روس می نامند
 و کوه بونال میان شیمیه و روس در فزنگستان روس کوه آلفنس جنوب شیمیه روس اقع و در شیمیه
 پانزده هزاره که طرف شمال جارنی شده در خیمه شمالی پیوسته اند از آنجا که کوه بونال می باشد بسیار کوه
 هستند و روس شیمیه ملکی است وسیع محیط کناره شمالی شیمیه طولش از شرق تا غرب سیصد و یکصد و هشتاد
 عرضش از جنوب تا شمال قریب چهار صد کرده است و شکانش کم هستند از سیصد و پنج کوه یاده شده

و غایت طول یوم بر جنوب و س با نژده و نیم ساعت است شمال روستا در موسم که با نیا چند ماه آفتاب
غروب نمی شود و در روستا چهار صوبه منقسم است **کاشان** **بسترخان** از زمین **شمیریه**
از زمین سابق بدست فارسین بود از چند سال در عمل روستا بدو شیرین و از هر سه صوبه کلا است
در صوبه **بسترخان** شهر **بسترخان** در این طاعت و س است و در آن بی هزار مردم اند و در بلاد جنوبی روستا
بسیار باغستان پیدا میشود و در بلاد متصله روداتل تجارت بسیار می باشد و چینه های که از بای ساسه میشود
بسیار است شمال روستا از شدت سرما زرد است بسیار کم میشود و سواهی چوب و پوستین در قسم روستا
چیزی دیگر انجامی شود و غنای روستا بسیار است آب بعضی در رنگین بعضی در شیرین است و نیز سبزه انهار
بسیار واقع که سواهی قهوه ای رنگیاه کنده چیزی دیگر انجامی رود از آنجمله طول سیدانی سه صد که ده است
باشند کان و س از شیر بر صفت کثیره اند که در زبان و عادت مذہب اختلاف از طرف شمال قوم
سخت و در ششیاک و کوریک می باشند که بهر دست و چشمت و صفت مذم و معاش بر سه قوم سواهی
است و محل کشتکاری ندارند که ماه قاصد و فصل کشتکاری است ملک بسیار کم و در شمال است و
است مشهور و چشمت که نسبت به سواهی در آن بلاد خوب صورت و در کشتان و در کشتانی از آنجمله شیرین
و در کشتان که جزیره است قومی است اما در مثل قوم قهوه ای و چشمت و طبع و چوب روستا
شیرین چهار قوم هستند **قراق** **قلق** **چرخس** که چینی خانه بدوش هستند و در کشتان و در کشتان
و هر جا که برای خوشی خود چراگاه خوب می باشد با نیا باشند و قلاق زرع است سلطان میکنند و آن
و ترکاری میخورد و غذای ایشان مایه و گوشت و مرغ و شیر و کهن چینه است و قوم چرخس عالی است
شجاع و در فن حمار و شقی کامل میدارند اگر میان ایشان حاکمی نافذ الامر می بود بر تبه علی میرسیدند لیکن
ایشان کوهستانی و با یکدیگر عداوت میدارند و از عدم اتفاق از دوست اقوام دیگر بدین باشند که در کشتان
ملک خوب است میان بجهه است و بجهه ترز واقع دارد که کشتان و قلاق نام دارد و باشند کان آن در کشتان
و خوب صورت اند و با و س شیرین و رنگستانی روستا یکی است و در هر دو جا آئین و عبادت بسیار است
روسیان مختلف است باشند کان صوبه کاشان و صوبه **بسترخان** اکثر عیسوی مذہب اند و بعضی
یونانی و از کشتی و در صوبه شیرین و طرف شمال همه بت پرست اند و باقی اهل اسلام و پیروان مذهب گرو
فصل **ششم** در بیان روستا **شمیریه** یعنی ولایت روستا که در شیرین است و دیگر ولایات روستا

جنبه ایمان بود و هر قلک دم از بیم و آل ملک میان نیاورد و حاکم نگذرد به چهار کنیز و نیز از شغال طلا و ستره
 و خواجه سرائی و درار گوشه ارسالی شست و عاریت الی شام کرده حشید هر قل منع کرد و دالی یار و جواب شو
 که بعضی از دیار خود بمن گذارایان رزم محض گفت که اگر غزوه خراب بر زمین افتاده باشد و از من خواهد دید هم دالی
 بخزن ایمان آورد و قلع سال یازدهم محمد اول سال بیارشد و صحت یافت باز بیارشد و مرض
 تنزیه گشت محمد صاحب گفت که دایه قلم بیارید تا صبحی نویسم که تمام من گمراه نشود فاروق گفت که
 را مرض من رحمت از در آن میان بایستد علی گفت و قلم بیداد درین گفتگو از بلند شد رسول
 بهوش آمد و گفت که شاید پیش پیغمبر نزاع کنید از نزد ما برخیزید این اختلاف دالی است **فصل**
در بیان هندوستان هندوستان ملکی است بسیار بزرگ و نهایت وسیع و از جهت قدمت
 و کثرت آبادی و افزونی حاصل از آب مشهور عالم است بحساب میل طول هندوستان از جنوب تا شمال در
 میل است و عرضش از شرق تا غرب یکصد و بیست و هشت درجه و در عرض شرقی ملک هند
 و چین شمال است و در جنوب هندوستان از جنوب تا شمال در
 کرده آمده در خلیج بنگاله می افتد و دریای بنجنگا که در هندوستان است به سمت هندوستان می آید
 و در غرب هندوستان دریای سنده است که نیلاب گویند از پنج هر مخلوط است لهذا اهلکهای اطراف این پنج
 هر را پنجاب می نامند و در جنوب هندوستان که در شرق رفته در خلیج بنگاله
 پیوسته اند و از جبال مشهور هندوستان عالم است که در تمام جهان مشهور است زیرا که دیگر کوه در هند
 نمی رسد و این کوه باین هندوستان و تبت واقع است و در دکن کوه گنات که شرق تا غرب مجاوی است
 شورش استیامی هندوستان قابل تجارت تیل و بنه و آفیون و مل و زیم و برنج و شکر و شمال و از بازر
 و جواهر خیاخته قسم گناس و زمر و انواع یا قوت فعل هندوستان تمام عالم مورست در ملکهای
 جنوب هندوستان در موسمه گرما گرمی با فراط میشود و دیگر ملکهای شرقی سیلا عتدال هستند باشند
 ده که در آنجا نیست که در و چاه که هندو در و در و چاه که کلسان و دیگر نیر و یهود و غیره اهل هند
 آریه می باشند لیکن استی و صفای ل ندارند و دوستی میان ایشان بی عرض نباشد و در صناعات
 چاکر است و بهوشیار هستند مگر از صنعت چرخه شغال و قوف ندارند که علم خبر شغال در ایشان آید
 در حاکمنا مامور عالم میشوند در این که است که در فراتهای هندوستان بفران زبان

سفر بنامیدگان اختلاف که از همدیگر یکدیگر را ندارند و بسیار است و آنچه در یافت نشود و دوازده کوته است
در یکی بنگال و گنگان نام دارد و از گنجرات نامی گانه تر است که فاکت است و کابل کشمیر و گوجستان سابق
هندستان در عمل بر وجه بالود اول بادشاهی هندوستان در خاندان کرشن بود که پادشاهی بخش ملک
اوده بود و آخرین پادشاهی هند بر تاج چند معاصر نو شیرمان عادل بود و بعد از آن در هندوستان
در الطول کف شد و نیز معلوم میشود که پادشاهی هندوستان خراج گزار پادشاهان ایران بودند و در
دو صد هجری محمود غزنوی دوازده بار بر هندوستان یورش نموده و ملتان دلاهور و دلی و قنوج را
بصرف خود آورد و شهر شوشنات و گنگا کوته و شهر او و دیگر شهرها که در آن بخانه نامی بود و در حاکم ساجد
و هندو برای محافظت بت شومنات جنگ کرده و زیاده از پنجاه هزار کشته شدند بعد غزنوی پیغام فرستاد
که عوض شمشیت کرده و در پیشه شومنات مارا در غزنوی گفت که بت فروش نیستم آن بت را از آزاره دویم کرد
کوته از شکش جوابگران بهادریت زیاده از پیشه کرد و پادشاه برآمد و یکصد و پنجاه سال سلطنت
هندوستان در خاندان غزنوی و بعد از آن در خاندان مختلفه تا در خاندان آل
که در کابل که بدین نام شهر باطله بود و در کابل نام بسیار کرد و حکام هندو را قتل و خارج
راست کرده و ملکهای ایشان را تصرف نمود و در سال پانصد و شصت هجری امیر محمود یورش
هندوستان کرده و دلی آمد و دو ملک دم را قتل نموده دلی را ویران ساخت و بر کشت و بعد یکصد و
دو هفت سال ازین حادثه با پادشاه از نسل تیمور بر جمیع حکام دلی غالب شد و اکثر میره اش که نهایت
عادل و عاقل بود و تمام اهل هند از هندو و مسلمان تا حال تعریفش میکنند قندهار و ملتان و کابل و
و کجرات و مالوه و سنده و آنچه در بحال را تصرف خود آورد و بعد از آن چنانکه در شاه جهان و عالمگیر
پادشاهی بارونق و خیمت کردند بعد عالمگیر سلطنت هندوستان بی رونق شده و در عهد سلطنت شاه
نادر شاه پادشاه ایران در هندوستان آمد و سلطنت نخل را تاج کرد و باز در عهد محمد شاه از مدغم اتفاق
آمرای دلی بلکه حسب طلب یکی از وزرای محمد شاه در دلی آمد و عده کرد و در پنجاه و یک و پیم نقد سوادای چهار
و دیگر سبکبان بهار گرفته و در ملکهای کنار دریای سنده مثل کابل و قندهار عمل نموده و بر کشت و در سنده
یکبار در یکصد هجری قوم لکن را از پادشاه خود اجازت گرفته برای تجارت در هند آمدند و بیشتر قوم شیخ و در کجرات
و قزاقان در هندوستان بودند اکنون که سنده کنیز آورد و در صد و شصت و سه هجری است جمله ملکهای هندوستان

در عمل انگریز است در اکثر ملکیا انگریز فرمازد و میستند و در بعضی ملکیا مثل لاهور و گلگنده و حاکمی در طرف
انگریز میباشد لیکن در کابل و قندهار که در عمل افغانستان عمل انگریز نشده و مخفی نمائند که هندوستان متضمن
رستشش ملکیا است حکیم الهند هر ملکیا بتفصیل بیکار و بیان ملکیای اطراف گنگ که در شرق است هفت
برنار گنگ بدو هستند بنگاله ملکیت و جمع مؤلف هفت قلم که یکم همیشه نهایت اعتدالی دارد و حاکم
برنج و شیر و فلفل و دراز و برنج است انچه انکاس در کتوله و گنجل که یکم بسیار خوش خرمه پدید امی
و سنگا نشیمنی را خورجه است اندک تاج خان افغان حاکم بنگاله از امرای شیر شاه است مامور عالی ملکی
فرستاده بود که بست و هفت رعه طول و یک نیم در عرض داشت هر گاه در مشیت گرفتنی همه پنهان شدی
طولش چهار صد کرده عرضش دو صد کرده و بست هفت سرکار بکزار و یک صد و نود و دو بحال بدخلش چهار
کر و در پنجاه لاک و پیمه کلگنده است شرق بنگاله مایل جنوب نهایت آبادان عمارات عالی و قلعه مستوار
دارد و در سلطنت انگریزان است که فیض هندوستان است حکیم الهند نوشتن قومی که از
طرف پادشاه و کمینی در هندوستان است و در هندوستان مناسب است
بند و دریافت فوج متعینه هندوستان از کتب حقیقه انگریز و هندو قوم ساخت باید دانست
از کلگنده یعنی انگریزان نوکرا و شاه انگلند است و فوج مردم هندوستان نوکری است تعین فوج در کلگنده
است که ان مقام احاطه و سید کی بنگال و دم مندر اس سوم بکنشی حکیم الهند فوج متعینه به مقام بتفصیل بیکار

جمع	بنگال احاطه	مندر اس احاطه	بنکنشی احاطه
۲	۱	۱	۲
۱۰	۸	۳	۲۱
۵	۴	۱	۹
۱۷	۹	۵	۳۱
۹	۹	۵	۲۳
۷۲	۵۲	۲۶	۱۵۲
	۱		۱
۱۵	۲	۴	۲۱۰

انچه تعین مقام فوج پیاده و سوار
رساله سواران گوران ولایت
رساله سواران هندوستانی
رساله سواران هندوستانی بغیر وردی و قوا
جمع رساله با هر قسم مردم
پلشن نای پیاده گوران ولایت
پلشن نای پیاده هندوستانی
پلشن جنگی قدیم که اکنون نصف نخواه در خانه باید
پلشن این نظام است هندوستانی

۱۹۷	۳۵	۹۷	۹۸
۲۳۱	۴۱	۷۴	۱۱۲
۵	۱	۱	۳
۴	۱	۱	۲
۱۴	۳	۴	۷

جستج پلشن بای هر چند قسم مذکور
جستج رساله باو پلشن با بالکل
بزرگه که دو هر یک یک تب بند و ستانی و سه ترک است
پلشن بای تو بلند از هند و ستاد و پلشن بای کل می دو
پلشن بای تو بلند از ولایتی و هند و ستانی

اگر کسی بخواهد که در موضع بر سر توهم بجای آید
عظیم نام آن است جلالت آن است که بود و او تار نامند شکان آنجا وقت که خدای عز و جل روز و وقت حد
جلالت آن است میازند اگر چه سه روز رفیع بکارت شود خوشی بنیایند و الا تنگدل میشوند و نیز درین ولایت
برادر خرد زن برادر کلان از انان خود میداند و برادر کلان با عاری نیست طویش کیصده و بست کرده عیش
صد کرده پنج صد کار دو صد و سی محال مدخلش در کوه است و پیر بهار شکر کیست و گلستان
گرم نیستان و آب معتدل دارد و در آنجا آب میاشد زیرش از بر شش ماه
که در آنجا بسیار بزرگ و خوش است و در آنجا بسیار بزرگ که دو کس آنرا بردارند پیدا میشود
کیصده و بنود آنجا است طویش کیصده و بست کرده مدخلش یک که در آنجا یک
رویه که نمیشناسد است بر کوه سیب که بران شوار در کمال مسحت و استحکام فردوسی گوید که از آن
راجا رستم بن مشکلی صاحب کوه و شاه ایرانشاه مؤلف حدائق الاقالیم گوید که آنکریان که در قاره کوه
سمره روزگار اند چون قلعه رستم اس ایدند گفته که این قلعه بختک نتوان گرفت مگر بفریخته بهار نام
شهر است که از وصال دلدار حکایت میکنند حکیم الهند گوید شاید از همین جهت نامش بهار است پس بهار
در زمان هند میصال است بغایت خوش آب و هواست که منزل از عظیم آباد سمت جنوب واقع جردن می
و تا حیل آنجا بسیار پیدا میشود و مؤلف حدائق الاقالیم گوید که رستم بزرگ در ملک بهار بسیار بسیار پیدا میشود
راغل تالابی سنگها حفر کنند با ارتفاع یک قدم و زیاده بران و در آنجا خوش و شاد است و بسیار بزرگ
آب زکوه و صحاری جمع شود و در وقت برین کار آید عظیم آباد و عظیم که از کلان شهرهای بهار است
گجرات علی است حسن خیز و لطف بهفت قسیم گوید که در لطافت آب هوا و کیفیت آبادی و دیگر
شهرهای هند و حسانی دارد و بازارش وسیع و کاکیش با کمال کلف و زینت ساخته و مقصد خانها

نزوم معبد علم است اینجا بر بر من بچه بچمن ام ایضا شکیم ایند کوی زیروان جلیل فرجوان بخاسه وقت
 لطیف اعضا بد شکل ز کس چشم کل خسار خشنده برق سراپا ناز حسن ناث باشد کانگ که خارج از
 است تا کجا نویسد دیگر از کلان شهر های اله باد غازی پورست که بر ساحل شمالی گنگ اتع کلاب بخا بسیا
 پیدا میشود دیگر نیز که معدن فضلاست آوده ملکیت خوش آب هوای مستان تابستانش سرد
 تمام عکله بخار زلفت و اکثر میوه های رودی من با فراط و خوب پیدا میشود و نیز آوده شهرست کلان
 دریای گها که آنجا که اجرام چند طول ملک و ده از سر کار گور گور تا قنوج یکصد کرده و عرض شمالی
 کوه تا سه نوز تا پنج اله باد خنده و بازده کرده پنج سر کار لکهنو و پیراج و خیر آباد و گور گور و آوده و
 یکصد کردوسی لک و پیه لکهنو شهرست بر ساحل جنوبی دریای گومتی خند و آوده و کمان بخا سر و
 اکنون باشند کان لکهنو صنعت کمان فراموش کرده اند وزیر الماک صف اله دوله امام باره و مسجد
 و بلند بر ساحل دریای گومتی بنا کرده که مثل آن در کمان باشد گور گور شهرست شمالی دریای
 گها که او اتع بر پنج دروغ من عکله و کمان و کمان که مذاریه نیز کویند نهایت بلند
 از درختش از کوی دیگر در بلند و کمان و کمان که مذاریه نیز شهرست شمالی بسیار آباد
 در زیر پشته کان اینجا سفید رنگ در از بالا قوی و یکل میباشد اینجا خاک شوی دریای طلا حاصل
 میشود و گمانی بخت و کشمیر نیز برین کوه است در حالی در این کبری مینویسد که نخست اندر پشته نام و خشت
 از قلم سوم در از صند صنعت پنج کوه پنهان صد و چهل کرده و بعض جاصدوسی کرده آب هوایش در یک است
 بهشت سر کار درخشش بهشت کرد و پنجاه لک و پیه در آیین اکیست که گمانی از سر کار های دلی است
 لیکن اصح است که گمانی ملکیت علیحد بر کوه مذاریه واقع اینجا در اعیست که از یک شوی قرصهای
 طلا حاصل میشود در روزن خانه های باشند کان اینجا بنوران خانه های بسیارند و در وقت کرفتن غسل نقد
 که از قدیم مقرر است حرکتی نپسازند اگر کسی در آن طمع کند ناخوش شده آه صحرایمیکه بعد از آن مالک خانه
 جمعی همراه گرفته دنبال بنوران میدود و آنوقت باز در روزن آمده جلدی بر عید باشند کان اینجا تصویر و
 راجه ادر ظاهر و باطن پشش میکنند زنان اینجا خوش پوش هستند لیکن اکثر زورنگ مینی است و بد بو
 دبی شرم اند اگر آباد ملکیت در وسط هستند وستان واقع سابق اگر نام دبی بود و سکندر گودی تخم
 خود ساخت و شهر با دل گده شهر ساخت اگر شاه وسط هستند وستان تصویر نموده اگر با دو نام نهادند

سنگین بخرج سی و پنج لک و پیه بر صده چهار سال تعمیر نمود اکنون محل انگر زبان است کلاهی عطران شهر بنی
 پسندیده بود و جمالی که قسمی از خرمی است بسیار شیرین پیدا شود و هوایش بسیار دلکش و روح افزاست طوطی
 یکصد و هفتاد کرده عرضش صد کرده چهارده سیر کارند خالش چهار کرد و در چاه لک و پیه و لطف حدائق الاقام
 کوید گوالیار شهر نیست مختصر شهر بنی سنگین دارد احوال جا با خرمی و کانهای این در اینجا است
 کلاهی یا سمن ایجاد رغبت لطافت افزونی باشد باشند کان ایجاد خرمی و نغمه بردازی شهر
 میر محمد این باشند گوالیار که صلش از مردم است و آب سمن نهایت موفقت میدارد تفنگی است که بغیر
 باروت گله بصدای خفیف بر می آید چهار صنعت از خزانه تفنگ هوایند کرده گله بران نهاده حرکت میدهد
 از صده به سو اسد و دکل از تفنگ میچند کارگر میشود و زخمی کند و از کلان شهر بای اگر فوج است که در کلف
 تختگاه در جهای عظیم هندوستان بود و شهره پره آنجا که قسمی است از شیرینی نهایت لطیف خوش مزه
 میشود و اله یار عثمانی کوید که رقبه ب... لقا صید کرده از شهر در شمال و غرب واقع رفته تمامی
 عجیب حسن میرون از تو صیف شهر چشیده است در روزمانده و دختران نوخیز اند
 سیزده و سبست سال و در نهایت حسن و جمال در میدانی... لکها مجتمع شده تا شب نغمه بیاورند
 بازی با یکدیگر سیر برده بیکانهای خود در جهت میسازند و کانه پور که بر ساحل جنوبی لنگ است بسیار
 ملکههای اطراف رسیده که غرب هندوستان است و بهشت ملک کنار سنده واقع است
 ملکی است آب هوایش نهایت سازگار است بسیار خوب و بیشتر از آب چاه سبز میشود و بسیار
 بسیار گنده و شل عانی باشند از ریختن طلا و نقره و مس و روی جبت در پنج و نیش بر می آید
 در این کشورین دارد سنگ و بیاض و در آوی و چناب و بهشت رسیده و لاهور شهر است بر ساحل دریای
 آبادیش خلیف رام چند که لاهور نام نیست نسبت میکنند در بزرگی و انبوهی مردم کم همتا و بود و شهر
 و انواع آینه بر اکثر شهرهای هندوستان دارد و انکور و خرمی و در فافراط است و شهر لاهور باین
 شاه جهان آباد و پشاور و... بازده منزل سمت مغرب لاهور پیش او مسافت ارد و پانزده فرس
 سمت مشرق دلی است طوالتش آب شلج تا دریای سنده صید و شتاد کرده عرضش هشتاد و شش
 پنج سیر کار و سبست و سی محال مدخلش و کرد و چاه لک و پیه ملتان ملک است رستان عتدال
 تابستان بسیار گرم دارد باران کمتر بار و همیشه و شطرنج نیکو میسازند بهنگر دشتی است فخر در

تابستان مجموع مرد و پسر سال در ایامی که از جنوب به شمال گزاید بادوی ساحل شمالی را خراب می کند
 طویش چهار صد کرده عرضش که صد و پنج کرده سه کار نه خلش شش تا دو لک و پیرا که شش لک
 کیستان بسیار دارد و معدن الماس آنجا هست آنچه از در بر گردید و جو و باج را و گوشت فراوان شود و پسر
 خاکم دهنده نقد کم و واج دارد فصل ربیع ناقص شود درستان با عسل آن تابستان گرم و پسر را به پسر
 والی آنجا بود که برانند ریت در ایامی که طویش که صد و شصت کرده عرضش که صد و پنجاه کرده
 سوار یکصد و شصت محال خلش یک لک و پنجاه لک مالوه ملکیت آب هوای معتدل دارد و
 تاریخ چهار لک کیست که بارش آنجا چهار ماه شود و در قلب سه شبهه احتیاج بالا پیش نقد زمین آنجا نسبت دیگر
 جابای هندوستان بلند است و گشت فصلین نیکو میشود و انکورد و بار میرسد که آب و آن فنای جوت با
 دیگر وقت بود و شش سه اولین شیرین تر و بسیار لطیف میباشد درین ملک فیل بسیار است و باشند کال
 اکثر دهقان اهل جوفه هستند و از دود که در آن دلیست و سی کرده و دوازده سوار کرده
 محال در خلش یک لک و در شصت که در خلش که صد و پنجاه است جامع جمیع شبهه
 هندی دارد که از چهار می آرند و در آن از کشاورز میگیرند کان آهن و نمک او آن محصول در گل
 و سیوه فراوان انسان نجات خوب میشود و شش که در ایامی که در واقع دراز و کوتاه برای تمام
 می از پسر خورشید ساکنان آنجا پنج و مای است طویش در صد و پنجاه کرده عرضش که صد و چهار سوار
 پنجاه و هفت محال پنج بند است نه خلش یک لک و در شصت لک و پیرا که بار عثماني در حدائق الاقالیم بود
 که از اتفاقات عجیب در عهد محمد فرخ سیر پادشاه در صوبه سنده مقداره صد هزار جریب بر تاخت و تاراج
 از دهان بارید میر عبد الحکیل و قایم نگاری آن صوبه است این رباعی در وقت آن نوشت ایست
 فرخ سیر آن پادشاه بابر کات و چرخ از ادب و شده شیرین حرکات و در سال هزار و یکصد
 است چهار باران بارید ریزه قند و نبات و رقم آن ریزهای قند و نبات بسیار دیده صاف
 و براق مثل آله بودند و شش آنقدر سخت بود که در دادن می گوشتند ابو الفضل سال آن از خروج مسلمانان
 در ولایت هند می نویسد بر معنی پنج نام وزیر را چسبیده شده بعد فوت راجه بجایش شش است از
 عمر خطاب معینه ابی انصاف بالشکر بسیار از راه بحرین در هند آمد سپاه سنده برای جنگ ایستاد

فرستاده چنان گاهی ساجی که اکثر کسب بسیار رود و از ورق نرسد و کم کاری کنند علی بن افراسیاب در خلافت خود لشکری
فرستاد غنی سرحد اهل را بیا که ده تا گاهی فوت طایفه بایک تنند پنج چهل سال کارانی کرده فوت شد
دایم بر سر حد پنج نرسند ریاست نشست خجای چون عکارت یافت علاء الدین محمد قاسم را که این عمر
و نام و عش بود بسته فرستاد محمد قاسم چند بار دایم آرد و شهرهای لشکر نمود و در پنجشنبه دایم رمضان او
و نه هجری دایم در جنگ نکرده کی سپهر دایم محمد قاسم در خزان دایم را با دیگر نه پارس نزد خجای فرستاد
خجای فوت کرده بود و نرسد ولید بن عبد الملک که خلیفه او بود و دایم بر یکی از آنها عاشق شده و در شبستان
خجای طلبید آن حیل اندر آن پیش خلیفه ظاهر کردند که محمد قاسم دست تصرف بر ما کشاده خلیفه از
نزدیکی بر سر نه بود و در چشم آمده فرمان فرستاد که محمد قاسم را در دست خام کرده بدو راه فرستند و نه گاهی
محمد قاسم بخواست که بر راسی بر حیل دالی خروج دست بردی نماید مشور خلیفه رسید از فرمان پیری توان
چون بداد اختلاف آورده خلیفه بدان که آن را در گفتند شکر خدا که قاضی پدر خود را بدی حال بدیم و گاهی
دل گرفتیم با حیل اول کسبیکه از مسلمانان ~~محمد قاسم~~ بود که در نو و نه هجری
بر سر نه دست یافت کشمیر از راه نور بود و دست کرد و در میان مسافت میداد و در نظر تار
کشمیر و لا نیست قریب خلق وسط حکیم چهارم پیرایش عکارتی از حیل کشیده در این کبری مینویسد
اگر یک باغ همیشه بار بار بقلعه سیمان پایه خوانند سوار و ارباب های سامعه افرور و سوار کار و جنگهای
روح افزا بنفشه گل منرخ و در کس خود و در صحرا صحرای شمار گلهای از اندازد بیرون بهار و خزان پس
شکر مار و کژدم بخانود و نه کس خوان غنی کشمیری گوید ~~حسن~~ یاه بخاک است خال
خال است کشمیر در صباخت و شکر خال است در موضع تن و نور و دوازده هزار یکصد و هشتاد و نه
زایست طویش کعبه دست کرده عرضش است پنج کرده چهل و شش محال بد طیش بجا لک و سی
کابل ملک است لطافت آب بهار و خزان بهار بی همتاست گوناگون میوه ناست طافزاید لیکن خربزه
بشایستگی نمودن ~~بیکو~~ بهار چهار سو گر لویه طینه واقع زود آمدن غنیمت پس دشوار در سینه بکزار
دو صد هجری تیمور شاه خزان بر صوبه کابل و نه نارسد از فرمان و ابود ~~چرخ~~ ی آرد طلا و نقره از خود
و ده تا کشد بر چهر نقش سکه تیمور شاه + حالا نیز که هزار و صد و شصت و سی هجری است کابل و نه
در تصرف خزان است طویش صد و پنجاه کرده است عرض صد کرده هشتاد و سی هجری است خال

[illegible]

و دیگر که نهایت باد و زخیر هستند و طول عرض مدخلش معلوم نیست در بحر هند جزایر و نوسه بسیار
 بسیار کلان و آبادان هستند از جمله جزیره سراندیب که ببالش می آید بسیار نامی است و دیگر جزیره
 ناندیب و گنبد نیل و کلباژ و در جنوب هند وستان یکین سیع جزیره ناندیب است که نامش طاکست
 سه طرفش بحر است و چین محیط است مردم آنجا نیستند و سیاه خام موی سر دراز میباشند
 و همه تجارت پیشه اند و در بعض جزایر بحر هند کوهها دارند و به غابازی و خوشنوازی مشغول
فصل یازدهم در بیان جزایر هند و بیان جزایر جاقلان جزایر چند بسیار کلان آبادان
 را در بحر الکاابل که بحر یافک گویند برکنار چین واقع کرد در سفر آن جزایر بسیار صعوبت است
 مردم چابان در صنعتها مهارتی کامل دارند و در ادب قاعده مشابه اهل چین و مثل چینیان از آدم
 دیگر نظر میکنند و دادوستد فقط از اهل چین دارند و هوای چابان بسیار سوزان و فرحت افزا است
 و زمین آنجا بسیار زرخیز و کاه کاه زمین می آید و کلاسی ایجاد تمام عالم نامدار است و باین غلبی در که
 جانی شود اهل چابان همه بت پرستند و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت
 اهل تبت و حکومت ایشان متعلق بادشاه هند و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت
 بسیار و سیان جزیره سراندیب که در نخلش بسیار نامدار است و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت
 جنوب از نامک بفاصله است و چهار کرده واقع است سابق در زمین جزیره سراندیب که نامک است
 مستطیل واقع شده یکی را بدیگری متصل ساخته بود اکنون اکثر جا از هم ریخته و از احاطه بحر محیطه
 جزیره مذکور نهایت معتدل و صحت بخش و فراخ است و زمینش خجید و زرخیز و بازارش
 مرفل و جو زو یا با فراط و خوب پیدا میشود و فیصل و در وارد و عمل و یا قوت آنجا بسیار نامدار است
 و شهرهای نامی این جزیره گویند و جافنا و کین و دیگر مکانهای است سابق جزیره سیمان در عمل و در تجارت
 بود بعد از آن در عمل و ج آمده اکنون در حکومت بادشاه هند است و کانش همه بت پرستند
 و در هند و سیان جزیره سراندیب که در نخلش بسیار نامدار است و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت و در تجارت
 میباشند و زمین جزیره پیدا میشود و حکیم الهند اوصاف پادشاه هند میاند آفتد شنیده که ناگیا نویسد
 چنانچه قصه رفتن سیمین اجه که شهر که سرکار اچیر است در او و در رفتن بر چهار و رفتن
 در این جزیره و از حسن تدبیر و شفقت کثیر آوردن آن نازنین را و عاشق شدن علاءالدین پادشاه

و سوسوی و عامل معاخذ ان در امور تجارت بسیار و مثل اهل سبستان تابع طاعتی از وی و متعصبان او و با او
 آنجا شخصی است و از چند سال بر پیشان است و پادشاه چون کمال چهل هزار سوار و پیاده نوکر میدارد و در
 کشور درای ملک بر ازل در حکومت خود میدیخت لیکن اهل برزنگل کشیده پادشاه چون کمال را برای طاعت
 آنجا اختیار کرده از شاه چون کمال با تعلق گردیدند **فصل ششم در بیان سواد طبرستان** کلی است
 در این سواد طبرستان سواد کار طویش یکصد کرده و عرضش چاه کرده شمال طایفه واقع سابق چهارده
 ضلع میدیخت اکنون است و دو ضلع میدارد و ضلع مثل پرگنه میباشد و نام دار کجکوش برین است
 سابق در عمل پادشاه ایمان بود اکنون حکام آنجا برای حراست ملک متفق اند و سواد طبرستان قابل سیر
 در بعضی جا کوپهای بلند واقع که از قلهای آنها چاه درای آب می افتند و در بعضی مقامها فرسنگها زمین از
 برین پوشیده میباشد و اکثر جا آبادی و ناکستان است و تمام غله پیدایش و آب پیدایش مثل در خوشکوار است
 که در استان برین بسیار می افتد بعضی که برین بیشه ها و عایاتی ایجاد وقت کار در سپاه است
 و برای آنجا سپاه را بکرایه میفرستند **فصل هفتم در بیان سواد طبرستان** و دیگر متعین می کنند و طریق
 آن سپاه و چاست که تخا به سواد خود را به میکند اندک توقف و خلاص شود بر نور از و جدا می شوند
 و در دلاوری و چنان ثابت اند که اگر هر دو طرف مردم سواد طبرستان باشد حکام از هم مخالفه میکنند
 و هر یک که از خیمه و قتل میسرند اهل سواد طبرستان ساده دلی و شجاع و طالب طن میباشد و در خرج و قتال
 را نگاه میدارند و زنان آنجا با عصمت و عفت و نظام خانه موصوف اند و پادشاه سواد طبرستان بنده ملک
 و پنجاه هزار اند و بعضی پیر و کلیسای و می و بعضی تابع کالوین که پیشوای این عیسوی و میخا
 طریق اگر نیست **فصل هفتم در بیان ملک تارک** ملک تارک است خرد و بازو جانب شمال ایمان واقع
 از شرق تا غرب از چهل و پنج کرده تا پانزده کرده و از جنوب شمال یکصد و پنجاه کرده میسده آنها بسیار دار و غله و تر
 آنجا بکشت پیدا میشود لیکن سردی بسیار است ملک تارک عبارت از یک جزیره نمائشش جزیره است جزیره
 در عمل پادشاه انگلستان باقی نشین جزیره زبیده و نورین و لاکند و کالکند و پادشاه و پادشاه و پادشاه
 و تارک است مردم تارک دلاور و صاحب ات میباشد کورین بکن که در جزیره زبیده واقع دار سلطنت
 و تارک است و باشند کان تارک سیزده ملک هستند و عیسوی اند و پیر و پادشاه و تارک و تارک و تارک
 کلی است و سوسوی هر سوار و پیاده نوکر میدارد و از طرف دریای مشرق گرین کنند که در شمال امریکه شمالی است

در حل با شاه در نماز است و در جزای از سینه الغریب نیز در حل است **فصل ششم در بیان ملک**

بررسی که آلتیان گویند طویش صد و سی و پنج کرده عرضش صد و هشتاد و پنج کرده در دست
فرمان واقع و مستطاب است ریاست است که هر یکی برای محافظت ملک بایکدیگر متحد و متفق اند آنرا اقتدا

ایمانی بخیر ازین بخت ریاستها چهار یا پانزده میدارند بخواریه سنگسونی بنویسد در طبرستان و چهار یا پانزده
تمید از بد و تابع حاکمان خود هستند بویک فرنگ فرستاد بر من و بنیون بخواریه طرف جنوب اینست

و اطالیه و صوبه نظیر زنند لطف است و نام دار سلطنت بخواریه منوچهر است و مثل منوچهری دیگر در آلتیان نیست
عبارات بلند در راههای وسیع دارد و در هر کوچه ناهای جاری و بر کناره دریا نیز واقع باشند کان منوچهری

هستند و در ملک بخواریه سی و پنج ملک سنگسونی در نواح فرنگستانی بسیار شهر و روستا و نام دار سلطنت
در روزین است مردم آنجا صنعت هزار هستند و باشند کان سنگسونی دوازده ملک منوچهری آلتیان واقع نام دار سلطنت

نیز همایون دوران پانزده هزار مردم دارند و در نواح فرنگستان جنوب آلتیان واقع دارند که ملک آلتیان
خرده است باشند آن چهارده ملک منوچهری در نواح فرنگستانی و در نواح فرنگستانی و در نواح فرنگستانی

مردم ند که با فلسطین شهر آلتیان یک صلح کرده است که آلتیان در آلتیان و سرحد و در
واقع داخل در قلمرو آلتیان است در آن نواح غله و میوه با فراط پیدا میشود و مای و هیزم نیز بسیار و نام شهر

کلاش نیزین است و آب هوای آلتیان معتدل و خوشگوار است لیکن مایل به سردی و در سرزمین آلتیان
غله با فراط پیدا میشود و چراگاهها بسیار بسیار میباشد و باشند کان آلتیان ساده دل و جوانمرد و مشتاق و صفا

میباشند و صفای رنگ جسم و نور چهره بسیار دارند و یک که در ولایت و یک که در ولایت و وقت تبار هستند
و نیز مای شهر آلتیان و آب و زمین و در نواح و آب و فصل نهم در بیان ملک طالیه طالیه

ملک پاست که طلیفه باوشان دین حیوین طویش صد و سی و پنج کرده عرضش صد و هشتاد و پنج کرده در دست سابق
دار سلطنت و مردم بود اکنون در آنجا کونت پایاست آب و پوشش مقدس و خوشگوار است آسمان شرباب در بر من

چلیا و کندم شالی شید و شکرد و پنجه در آنجا خوب پیدا میشود نام دار سلطنت طالیه و مردمی
کبری است در مردم طالیه مائل و مودب و بکده ستاد اکثر در لذت جسمانی مستغرق میباشند مصروف و مطرب

شهر هستند و مردم نجاست که زنان آنجا و شوهر میازند یکی شوهر صلی که مشکل ضروریات او نیست
شوهری که برای شغل خاطر و حصول آیشها مسازند و اهل و عیال تعلق بشوهر اول دارد و اطالیه

ریاست میدارند شمال آن بنیه متون و مساوی درینود که در محل پادشاه خیره ساز درینست برتیس و پادشاه
 در محل پادشاه منظر به چنانکه بیان شد میاید و پادشاه متون که نیز در شمال است و لگا بر پادشاه و پادشاه
 در وسط است و پادشاه خیره سفالینه که در جنوب واقع جمله در حکومت پادشاه که خلیفه دین عیسوی است باشد که
 اطالیکی که در وقت چهار لک هستند و کوه آتیش شمال اطالیه جنوبی و فیتر زنند و در آنجا که
 در میان پادشاه است سابق ازین پادشاه خلغای ایند و پادشاهان ترک اسند پادشاهی میده و پادشاه در حاکم
 از برای قیام دین عیسوی از پادشاهان ترک میکوف سلطانین ترک قوت مردن با سید خات و غرضی قطاعی از
 ملک خود به پادشاه ایند بسیار ملک در تصرف پادشاه بود و پادشاهان که عبارت از قضا و منشتران دین عیسوی
 است در تمام ترک مشهور ساخته که پادشاه است اگر شام پادشاهی را که خلاف مرضی پادشاه است اطاعت کند
 از دعای پادشاه در هر وقت ایند اگر که پادشاه حکم پادشاه قبول میکند و او را در دوزخی معرفت پادشاهان در ملک
 مشهور و سیاحت با پادشاه از خوف باقیست رسوائی خلغای اطالیه پادشاه میکند و اگر تشریفه خلاف رضای پادشاه
 میشود مردان فرمان آن پادشاه نمی پذیرند و پادشاه بود که برای سوای کتب فقه و مسائل دین عیسوی
 که توانیج مطالع کنند و شخصی که شایسته حکم پادشاه را در آنش می انداختند غرض که مردم ترک مثل
 شیران مهار دست پادشاه بودند و به سلطانین ترک از دست پادشاه را در آنجا که در سینه پادشاه و پادشاه دست
 عیسوی پادشاه تمام پادشاه اگر که در مسانت ای ممتاز عصر خویش بود با مرای ملک خود گفت که پادشاه
 شرع غیر از حکم رانی خویش میخواهد اگر شام اتفاق کند زمین با و مالها که با می ایجاد شمسیر پادشاهان کرده اند من
 از ایشان گرفته بشما و هم مردم طبع حصول زمین و مال پادشاه متفق گشته عهد بستند پادشاه ناگه نام فلیفه
 از خطبه فلیفه حکم نمود که تا در هر روز مردم شهر بر پادشاهان تاخت کرده مال و اسباب ایشان ضبط نمودند
 اگر چه پادشاه فلیفه و نصیر عیسوی و مردم ترک است زرد چوایر کرده پادشاه سانسیدند و اکثر پادشاهان که
 متابعت حکم پادشاه نموده در وادان اموال توقف نمودند کسان پادشاه خانه ایشان ضبط کرد و فلیفه
 بر چهار نشاند نزد پادشاه فرستادند بعد از آن پادشاه زمین و مال ضبط کرد و پادشاه فلیفه که برای
 خود و دیگرای برای امر او سپاهیان خویش گرفت و سومی بر پادشاهان گذشت و حکم نمود تا بخیل که صلحش در
 زبان یونانی و توریت که در زبان عربی است و در آنکه میزی ترجمه کردند از حسن تدبیر آن پادشاه رونق آنکه
 روز آخر آن کشت هرگاه پادشاه این قضایا شنید بی نهایت رنجید و بدست مقتدی از پادشاهان خود مکتوبی

فرنگستان چنانکه باید مرتبه نیکه دارد و بسبب یورش عثمان همیشه در آن ایامند تعلیم و تربیت باشندگان آن
ناقص و ناقص است طلبای آنجا بر طریق آبیاری خود تحصیل علوم کنند البته در ایشان ترقی بهتر باشد
عیسوی نه هیچ مائل علم موسیقی هستند از آنها چنانکه کس درین فن استاد کامل نمیدود و در حکمت
انظریه و در درجه ششاد کم دم اند **فصل دوازدهم در بیان ملک روسیه**
در این وسیع طولش صفت صد و پنجاه کرده عرضش با فصد کرده و تقسیم چهار صوبه کلان اول روس دوم
پولند سوم فنلند چهارم پولند و جمله سمیت شمالی پهنه داخل روس است فنلند که با این جلجلی
پهنه واقع است سابق در عمل استوایدن بود اکنون در عمل دس آمده جانب شمال دس بجز شمالی است و در
و جنوبی دریای آرال و غربی روم و نام از سلطنت دس بطریق بزرگ است که بسیار کلان در کنار جلج
فنلند واقع مردم قریب به یک در آن شهر هستند کانات باشند کانشان زخمه بای چوب است عمارت ها
بسیار کم و کلان ترین دریای روسی لکا است که آمل نیز گویند از یک هزار و پانصد کرده جاری شده در بحیره
خزر میریزد آب هوای روس مختلف است بعضی سرد و بعضی معتدل و در ملک دس
در آن و جنگل در دریا بسیار واقع در زمین ملکهای شش است بسیار کم و در خلیای وسط
و بیش تر راعت خوب میشود و ششای روس قابل تجارت بزرگ است و چرم و چربی و شمشیر
و شنبه و موم است در میان بسیار خوش مزاج و دلیر و خوش قد و صاف رنگ میباشد سابق تجارت
بود اکنون در علم و ادب قی می دارند و در روسی نکستی سکه در در شخصت کم دم هستند و در روس
است پانچاه یک پادشاه و روس اختیار کلی دارد و خوشش زیاده از ده لک در شمار است و در وقت جنگ
آنقدر رواج از توران و قفقاز و گرجی و تاتار جمع شود که در حسابش بید و سوای آن چهار تا میزد و در
روسیان عیسوی است و بر طریق یونانی و کلیسائی نیز هستند میان پولند و کلی است پنا طولش
کرده و عرضش نیز صده کرده و جانب شمال و شرقی پولند با حمر روس پیوسته است و جنوبی پاکستان
و انظر به و غربی با حمر پرنه و در میان اتصال دارد و پولند و میدا و در حیل بسیار و چراگاه
دارد و آب هوایش معتدل است نام دارا حکومتش و از زشت اجناس پولند قابل تجارت چرم و
و پشم و موم و فلک که زمین را کهنه بر می آرند و باشندگان پولند خوب بصورت و خوش قد و منطبق
و در حیل کشن جزی میباشد لیکن زرد و ست و از بهر آن غرور بسیار دارند و مردم زرد و ست

علم نمایند در شمار نسبت و هشت لک هستند از آنجا که نسبت سه لک متعلقه رومی کلیسایی و پنج کلیه بود
 و در عمل رُوس است و سابق بود و منقسم چهارده ضلع بود و در ضلع امیری فرمان بوده
 و در ضلعی که در خاندانی خاص بود و چهار گاه پادشاه آنجا وفات می یافت پادشاهان فرنگ
 سواد و سپه سالاران و کسان را میفرستادند امرای آنجا یکی را بنشیند کرده بر تخت می نشاندند
 و دیگر شاهزادگان را بر حجت بیدار خویش میکردند و سپاه آنجا یک لک متعلقه میساده و سوار
فصل سیزدهم در بیان ملک فرانس فرانس یکلیست وسیع و بسیار آباد و در میان
 زمین و جنوب قرار دارد و غربی آلمان و شرقی انگلند واقع و کماش و در و رود و چهار لک هستند
 طولش و بعد و هشتاد و ده عرضش و دویست و پنجاه کرده و آب هوایش فرحت افزا و معتدل است
 و زمینش چید و زرخیز مشرب آنجا بسیار لطیف و بار چهره ایشیمی نهایت نفیس نام دار سلطنت
 فرانس پادشاه است که در کثرت آبادی و شهرهای فرنگی در حجازی دارد مردان فرانس حسین از بزرگان
 و قبا و پادشاهان خوشتر و درخت ایشان چنانچه در آنجا درخت انگلش و کثر حلقه طلای زیبا در آنجا
 سیدارند و زنان فرانس که چه کشیده قامت و گردانم بر از بزرگان هستند لیکن بطنها خشک
 زبان انگلش می دارند و جلد گوشتی زودش و صدای صوت و حاضر جواب اند کمان دریا های فرانس
 زمین زمین هستند و ناهای نیز با فراط اند که برای آمد و رفت گشتها کنده شده و اهل فرانس بسیار در
 و شجاعت مشهور و بسیار لاف زن و مائل حرفت و صنعت و رقص و تماشا می باشد و اکثر مسیحی اند
 و بعضی بر طریق رومی کلیسایی هستند سابق پادشاه فرانس اختیار مطلق میداشت لیکن آنرا قلمرو
 بطور آنکه در دیوان خاص و دیوان خاص حجب استن عایا مقرر شده قوانین عدالت ایشان بسیار
 مفصل در دست میباشد و نیز دیگر ممالک و جزایر در تحت حکومت فرانس اند از آنجا که ناز و بگو
 و کجا و آنچه که در غرب آلمان است و با نژی بژی که در هند و رستان قریب هستند فرانس بر ساحل
 بحر هند واقع است و جزیره نوآنگل که در بحر هند است اهل فرانس بغایت شیرین زبان و بسیار
 متواضع میباشد و در جواب مخاطب لفظی و نه را با لفظی که مرادف صاحب است احتمال
 نمایند بلکه آنرا جزو لفظ نه آری دهند و نشان دادن راه بغریب و ولایت او بر قدر و ربات بر آنجا
 می کنند و آنرا موجب صنایع حق میدانند و با ایشان مطلب آنکارا و تفصیل توان گفتند

از اشکاف تفوق میدارد اگر چه در مقام عقل چون انگشت نیستند لیکن در دکان
 از هر چه از ایشان زنانه آید برش اگر چه بحسن سلیقه زنانه انگشت زن آن دادا حسن چشم و مو
 حسن فرزند و نیز چون زنانه اشکاف در حسن قامت و گاه اندامی نمی باشند لیکن عمو یا پدر ایشان
 حسین سفید رنگ تر از آن هر دو دست و گرمی جنس و چرم و خرم بسیار دارند و چنانچه بسیار آید
 تجارت پارچه های سن است که از نخیست که رنگ بسیار نایابی شده و در هر دو دست و گرمی و گوشت نخیست
 کلان هنرهای آید رنگ شمشیر پاک و از هر دو دست و گرمی فصل یا نزد هم در میان انگشت که هر چه
 اگر بر نیست متصل جانب شمالیست و لایته است انگشت که که آنها را در میان بسیار میدارد و در هر دو
 انگشت از آن که در توابع قد ما بسیار نامد است منقسم سی و سه ضلع طولش و صد و هفتاد و سیل
 یکصد و سیل سابق پادشاه انجا علی بود اکنون در عمل پادشاه انگشت است نام کلان ترین
 ششمین انگشت است باشند کلانترین انگشت است که در میان است و در میان است و در میان است
 منقسم بدو ناحیه شمالی که فراز گویند و جنوبی که شیب نامند و هر سه ولایت انگشت و اشکاف و اشکاف
 را از بر طایفه گویند طول انگشت صد و شصت میل و عرضش دو صد و سی میل و یک میل و سیل
 نصف کرده است منقسم به چهل ضلع غربی انگشت و از این است طولش یکصد و چهل میل و عرضش
 پنجاه میل منقسم بدوازده ضلع که جمله پنجاه و دو ضلع باشد و شش هفت کرد و در هفتاد و پنج یک
 و برای مصادرت خاص پادشاه یک کرد و نیست که باقی برای حفاظت ملک اجزای توانست
 ضلعهای جنوبی انگشت بسیار زرخیز است در انگشت بارش تمام سال میشود و هر روز دوسه گرمی
 بسیار دانه هوا خرم و زمین سر سبز میماند و در زمستان برف می افتد و آب قوی بیکل باو اطراف
 می شود و در انگشت هر جا که شهر است سه شهر متصل یکدیگر است و با وجود پیدایش گاو و آن قلعه
 از میان نمایند نام دار سلطنت انگشت که در جنوب انگشت بر ساحل دریای طاس
 در ضلع دیگر که واقع عرض دریا می مذکور برابر یک است اسیات بر سر و شش نام دریا است
 که بلدان جهان از وی بسیار است و بر سر باشد دوم سکناهای تجارت که مرکز است دولت از او
 سوم خوانی بر روزی ده خاک و کز و بره خور و بره خور و بره خور و بره خور و بره خور و بره خور

[illegible]

با خیال نقل کرده میشود و در فضائل یکی از آن کثرت آبرو و عزت نفس است بخلات اهل چین که با وجود
 کثرت بخل اطفال مجرب و وطن بجز سی بی تا مل از سر جان بر میخیزند دوم صفت قدرشناسی بکافی
 اندک که باعث آبرو و عزت بسیار قوم گشته بخلات دیگران که با وجود ثبات کمال بخیال باطل بیکه مثل
 این دیگران نیستند تعلیمش می سازند لهذا بی قدری بخل نیستند بلکه آبروی قوم پدید می آید
 سوم خوف ایشان از شکستن قانون و ستاده ماندن هر کسی بر حد خویش تا آن حد که
 باشد هرگز از مرتبه خود تا زل نشوند چهارم رعایت عقلای ایشان بر فواید عام و منفرد مضرت عام
 که باعث آبادی ملک است پنجم میل ایشان با استخراج آلات که موجب سهولیت کار باشد در وقت
 توقف من شخصی از گرانی زغال اختراع دیکه را می کرد که اگر پارچه کاغذی در جوف آن سوزانند گرمی
 آنقدر ماند که گوشت دیک پنجه شود و ششم شتاب مزاج و منفرداری ایشان به قوت کثرت دعوت
 نه پسندیدن تلها خوری طبیعت خود را همان بیکه به تنها خورند خاک بران خورده که تنها خورند
 ششم کثرت اقبال ایشان طرز جدید را بکار می گیرند و انتفاع اهل حرفه باشد بیان آن
 و ششم کثرت اقبال ایشان طرز جدید را بکار می گیرند و انتفاع اهل حرفه باشد بیان آن
 و موافقت بخت او یکصد سال سوم کثرت آرام طلبی و در روز شب ایشان منقسم است به دو قسم
 کار و استراحت دوم وقت فراغ و صحبت زنان در وقت اول سائل از خجالت بیکه اگر وقت شغل
 او را بشغف خود صرف کند طلب بر معاش او خواهد شد و در زمانی بترسم اینکه وقت بازی و تفریح اهل صحبت
 است اظهار دعائی تواند اگر منفعلی نشود اظهار غایر اطناب نتواند کرد اگر مطلقا منفعلی نشود او را از
 استقامت دور نیست و مرتبه دیگر در خانه راه خواهند داد چهارم زود برنج و نازکی طبع و عدم برد
 سخن مخالف مزاج حکیم خواهند گوید البته این صفت بسیار در شست و شوی که در وقت نیز بعضی اوقات
 نوبت بختهای گران میرسد و هر کسی که این صفت دارد او را با دوستان نیز شستن و بیکه فرستادن
 او باشند پنجم خود غرضی و قیالو گاه برای اندک نفع خود اگر چه ضرر بسیار دیگری رسد حکایت
 گویند که چون لازد هیرث گورتر می شد اسخو است که در جزویات ملک داخل نماید و در آن با نواز و دود
 گورتر بیگانه اجازه است او منع کرد و عذر نوشت که اگر چه موافق صلاح وقت است لیکن
 عهد کینی است لازد هیرث در جواب نوشت که اگر در خود غرضی بپوشی خفا کی باشد سخن ظلم

و هرگاه که بر خلافی ظاهر است که شق از قیاسی وقت خطاست ششم که چنان که خزان ایشان بایار
و جفت نان باشد و هر آن قبل از مزاجت نزد حکیم دهند است که این طریق را طالب صفی
تصنیف است ثابت کرده و الا متقاضی عقل همین است که میان هر مرد و زن که الفت زیاده است
کلیج باید کرد چنانکه در فنک است بخلاف دیگر ولایات که کلیج بی موافقت می نمایند بنفسم
و هم خود را بی عیب است آنکه در خلاف آن بوده باشد حکایت شخصی از رفقای
چهار بار از خوابیدن من خنده میکرد و فراغ برهنه خوابیدن خود بمن خاطر آن مینمود و گفتم آرام
بنا بر عادت در هر دو یکسان است لیکن سرخ در طریق من است نه در شما زیرا که دل من از جهت غریبی فارغ
میداشد و دل شما در تشویش گشتن و پوشیدن علاوه بر آن اگر ضرورت فرار شود من توانم که رخت و
چگونه توانید که رخت گفت برهنه خواهیم که رخت گفتم شرم است برهنه که رخت گفت اگر حسب اتفاق
کشف پرده من نبود چرا موجب آلودگی من باشد این جواب برای او محسن بود و قاعده
کلیه انگشت است که از لطف باز نمی آیند اگر خلاصه این باشد ششم که شرت صرف اوقات ایشان بر
پوشیدن و حجامت غیر شاعری گوید ترک باطل گیرید و نه سبب ایشان
در کار داریم اکثرش در کانیست بیان زبان انگلیش زبان انگلیش و چسبانی لباس
درستی قامت صفای رنگ شیرینی کلام حسن شکل و خوبی چشم و لب سادگی مزاج و شوخی طبع
و نازکی و او شیرینی حرکات لطافت موسی سر و باریکی کمر سر آمد حسینان چنان و یکتای خوبان زبان
هسته طالب صفهائی که در لنگر فته بود اکثر اوقات با زبان حسین گرامی خاندان عالی مرتبه صحبت
و هشته غریبهائی شعر حسن ایشان در کتاب خود نوشته هر کسی را که اتفاق مطالعه کتاب طالب صفهائی
از افسان و البته از غزلها و دیگر واقعات که در آن کتاب مرقوم است بسیار مخطوط خواهد شد و که
نوعی از تصویر که که گویا در خونه در انگلستان تصاویر مضحک پر معانی که زبان انگلیش که گویا
کلیش اینده فعال هر کس باشد بسیار می کنند و در کاهنا و سایر ایام فروختن و تماشا می زنند
الان برای اظهار عیوب تحریف و زاری پادشاهی موضوع است از آنجمله است قطعه تصویر دیدم
از افعال و تفریحی و آخر کار هر شخص و حکایت و برش من اصرار کند و در هر یکی از آن
اگر چه است تصویر است لیکن صورت یک شخص باشد که از تبدیل جامه ها و حالات بر او شاع

دیگر شده از جمله مردان حکام و قبیله ملک خود را که داشته برای ترقی اراده کنند می کنند بسیار خوار و
 خراب محال است چون در حکام و کلاه خارش بسیار است لهذا در راه بسو تنهائی امیال یافته درخت انکه
 بسیار است خود را بخار و برای درخت لعل خطوط میزد از یک تفریه دیگر تفریه می برد بعد چند ترقی
 دیگر در آن حقیقت طاعتان کسی نمود و از غایت غده شکسته ای و رضا جوئی محل تمامه او گشته نری
 حاصل کند پس بانی در صاحب از اقرض نمودی داد و متولی میشود و در جبهه دیگر ترقی
 کرده نزد دیوه زنی مالدار از انکشتن رسیده آنقدر خوش آمد او گوید که او را بشکاح آورده نام و خانان
 پید کند پس برای دیوانی و بر پی مستوفیان و اهل دفاتر افتاده در دل ایشان جا کند و بسعی و تلاش
 خا عکله حکام است بهارت کامل را امور ملک بهم رسانیده بعد طی چند مارج دیگر بر کسی وزارت
 پادشاه از عکله نشیند و وزیر مستقل آن ملک شود و ایرتش همه چند ترقی در سپاه پادشاه انکشته
 چاکر شده از تقیاعت و تهور خود طی در مرتب سرداری نموده مرتبه جبرانی رسد و در مجلس شرب
 نیز تملع بمسی گفته قرار جنگ پسند که نوعی از جنگ است پس بدو از کار بکار است و انکه گشته شود
 و صورت فرقه انکشتن را گاو نمیزی کشند و جان و بول خوند یعنی چنانکه گاو در بساط گاو و در مجلس
 می اندازد ایشان نیز بهمت بر اکل و شرب مصروف میدارند و فضول بسیار سازند و هر کسی که نظر
 کند او را در شخ میزند و در قاریان مثل گاو در درشت بی خم و چشم است و در دو طریق دیگر نیز برای
 اظهار عیوب زرا جاریست یکی اخبار که احوال هر کسی طبع نموده و مشهور سازند و دوم نقاشی در ایشان
 نگاشتن و تماشا نقل افعال هر شخص بنمایند و کسی قدر شمع از این طبع میق خواهد است باشد خواه دروغ
 نماید و در طریق پادشاهی از طریق پادشاهی اگر نیز تعلق بسبب جزو دارد و با هر سه جزو
 بر امری متفق نمی نشوند آن امر جاری نمی شود جزو اول پادشاه است که خستیدار در مجلس امیر و در
 حتی که گنگار گشتنی را از قتل باز تواند داشت زیرا که وزیر عدالت فتوای قتل در نظر پادشاه میگذراند
 اگر پادشاه خواهد عفو کند و انان امضای حکم قصات که اکثریت یناید جزو دوم و هم مجلس
 امیر است که دیوان خام گنیدار از جمله وزیر عظمی هستند ششین وزیر خزانه که تحصیل مال از افراد
 پادشاه است که مجلس رعایا است و بیانش می آید و خزانه عارف مخلقه بعد از او است و
 بولکات پادشاه می نشیند و کسی را بطای خدمت کسی را بطای خطاب و کسی را بطای

و کسی بعطای خدمت کسی اطمینان حاصل نمیکند برای خود میکنند چون اجرائی امور دربار نیست
 و بطوریکه تمام اهلان بر آنجا است بدین حیل خود را از شر عدلیان خود یعنی وزیران و
 منصب از او باز دارند که متوسل وزیر امیدوارند و منصبی انداخته اند چون بپایان
 غیر فتوای از اینست اقدام کار نمی سازد بلکه حکام پادشاهی نیز که مخالف است و از بهانه
 عدم رضای پادشاه میگوید و عزل نصب امر این بدین بهانه توان حکیم الهی در حقیقت پادشاه
 مستقل وزیران نیست دوم وزیر که سوا جواب بچیان و امور خارج از مملکت نمی
 باو تعلق دارد و در این وزیر کمتر از وزیر خزانه و بزرگتر از دیگر است و پنج وزیر دیگر هر روز خدمت
 پادشاه حاضر شده عرض امور متعلقه خود می نمایند و حکام بدستخط او رسیده نقش کارهای آینده
 بشوئین پادشاه درست کرده بوزیر خزانه می دهند که در مجلس باز اینست برده بعد مطارحه خدمت
 حاصل نماید و دیگر وزیر عدالت و وزیر شریعت اگر چه در ظاهر هم تبه تر باشد از دیگر وزیران است
 اما در مملکت و عمل نمیدهند طریق استیضای دیوان خاص و تنگنای کار میگذرد و کار
 در دیوان میسر نمیشود در دیوان توجع شوند و در باب تنگی و بدی کار میگویند که باید که مباحث می
 در دیوان بر سر می آید میگوید و یک امیر برای این کار مقرر است که با هر یک امیری است
 که توازن کار رضی هستی یا نه اگر رضی است میگوید که رضی استم و اگر رضی نیست میگوید که
 رضی استم و امیر پرسنده نام هر یک امیر جدا جدا در کتابی با جواب می نویسد و چون از پرسیدن
 و نوشتن فارغ شد آن کتاب امی میشد اگر نامه های امیران رضی شده زیاده از امرای ناراضی شده
 در کتاب می آید یا نه کار در آن مجلس حکم اجرا دارد پس هیچ امیر معظم برای این کار مقرر نماند که
 در دیوان پادشاه رفته عرض میدادند که برای اجرای فلان کار مجلس امیران رضی گشت جمعه
 سووم که خشتیار کلی در امور پادشاهی میداد و پادشاه اینست که بپایان رسیده است
 رعایا گویند مجلس عمده رعایا که از نگارش پادشاه اینست که در عبارت است از ششصد
 و پنجاه و هشت و کلای متین عقل صاحب میر که رعایای هر شهر را بر طایفه یکبار در هر هفت سال
 برای شستن درین مجلس می نشاندن آبروی سلطنت خود را بدین تفصیل از مجلس
 است که در آن وقت که در آن مجلس و چهار و از شکاات چهل و پنج و از آن پس یکصد و شصت

و طریق صلاح رسیدن رضا گرفتن در مجلس عمدة الراعیان جهان پنج است که در مجلس امیران معظم
ند که در وقت بیاض و کلامی نگویند و بیاض ماه در بازار نیست بهوس که مکانی در سبیل افضیات مجتمع شده
نقش خرج سال که بواسطه وزیر است شده می بیند اگر پسند عقل است بر همان وضع و الا بعد
اصلاح تصاویری برگردان رعایای می اندازند صلح و جنگ که برای جدید موقوف بر پسند و رضا
همین فرقه است هر چه در خاطر پادشاه و امیر و سایر عقلای انگلش طریق آید بی تکلف و بکنه بی کفایت
ساز بازار نیست بی بر خایند که بازار نیست پسند کرد در بازار حاکم بر همه خود میسر بعد از آن
پادشاه و امیر و ارباب کار است و بواسطه ایشان تمام شود و خرج اگر رضوی باشد در مال و حبس آیند
مهر کنند و قتی که کار برای عمده و پیش نیست در از دانی توجیه اشیا و قافیه های جزوی که خوب
فوائد عام است سخن گویند جمله خویند ریاست ملک لشکر و تجارت و عدالت ساخته بازار نیست
است حتی که در دو گنجه کاران نیز ساخته بازار نیست و تعلق بشهریت ندارد و مجلس
بازار نیست بجز برای تعلق و سهولت و در از وزیر و وزیر خاندان گویند و ذکر شش گذشت
و امیر که در آن کمیته کمیته ای کثیر از تجار کثرت آن گنجه هستند که در مقام کار
از خود به اختیار چند کس از قوم خود برای تجارت بده داده از پادشاه اگر نیز فرمان رفتند
مادیکه اگر نیز تجارت بده و دستان بکنند و برای حصول همین فرمان چند ملک رویه سالانه پادشاه
انگیزه را میدهند و نیز اجازت یافتند که در دستان هر جا که تواند قلعات سازند و سپاه را
حفاظت نگاه دارند و هر قدر که ملک بده از جنگ صلح بدست می آید و آن خرج بجز از پادشاه
راسانند پس در خاتم فتوحات و محاصل ملک بدهند و نیز که با اتفاق رود و همه شریک شده و چون
بعضی از شهر کاصحه خود دیگر می میفرستند و برخی بی گذشتن و ارش می میرند و از ستم
تصادیف زمان تغییر و تبدیل از اوضاع کمیته اکثر و میدهند و جماعت نویری کاری آیند
در حال آن چند کس مختار کار که در گزین عبارت از ایشان و عدو آنهاست و چهار است
تغییر یکبارگی رو میدهند و از دست چهار عدو کم نمی شود و مدت عمر آن کار بر دو گز باید ارماندونی
و انبیاات تصویری عظیم عمل نکرد و بعد مرگ و ششخص است کمیته بشورای دیگران و
بنابرین کمیته ایست جماعت را بجز یافتن حصه که بعض وقت شل سالیانه

پادشاه بعد از کثرت اخراجات هند متوقف شود و مشورت قیصر را میسر کند مدخلی در کار نیست بلکه اکثری
 از آنها آنقدر فرومایه اند که بلاقات نواب خویش یعنی در گران رسیدن نمی توانند از جمله این است
 و چهار یکی را چیرمین است که کسی نشد که بکشد این چیرمین مدت یکسال رئیس است و بعد از
 مدار کار یا تا آخر کار سال بزمه او است و دیگران را چیر مشورتی ادون مدخلی نه کار حال دوم
 چیر می باشد مشورتی و چهار بر دیگر می قرار می یابد بیشتر از این است و چهار بسبب عدم
 قابلیت تمام عمر آن منصب نرسیده اند و بعضی بسبب کثرت لیاقت شش هفت دانه بر آن
 کار پرداخته و کند و کس چنان هستند که تا چهار پنج سال متواتر آن کار بر ایشان قرار یافته و بجا
 حاضرین است چهار هر روز در غیر یکشنبه در اندیشه بنوش که عمارتی عالی شاهانه مخصوص اهل
 دوا بر گران دفتر ایشان و محافظت احوال تجارت در شهر سطحی ساخته شده و دایره دیوانه بر
 آن تقدیر یک میل است جمع آیند و در سر انجام و احوال خویش پیش گوید و آن سنده غور
 و در کار ایشان را می زده امری قلم دهند و در دیگران امر حضور را ردی که از طرف پادشاه
 بر طاهر کرده اجازت اجرای آن خواهند اگر او رضا کرد آن امر جاری می شود
 و خوف مانده چون دوا بر گران همه از جنس تجار در عایای از گلند اند و قع و عظمت ایشان
 در نظر آن لار که از امرای پادشاهی است نیست بنابراین مدار کارهای هند همه بردست است
 و این امر بعد چند سال بعد و ضوع مقام نائبان کپنی در هند تعرض نفسانی و خوف بدنام
 کردن ایشان قوم انگلش را در ولایات اطراف تجویز دیوان عام و حکم پادشاه معین شده
 معین نائبان کپنی بقوت اهل کاری و بیانه عدم فرصت در طلب بخت بر کارهای مخالف
 کند تا به دست اقدام می نمایند چون خبر در گذشتن پیر و انکار بلخ می کنند و شوری در آن
 برده کاهی رد میکنند بلب چهارم در بیان افریقه مشتمل بر شش فصل
 فصل اول در بیان افریقه افریقه از کلان حصه ای عالم است شمالی افریقه
 و جنوب و مشرقی افریقه و غربی افریقه و جنوبی بحر هند و افریقه از مشرق مغرب و دوا
 بر است و از جنوب شمالی بحر هند و اکثر مواضع افریقه قریب و ربر
 از این جهت آنقدر گرمی باشد که بر اینست نتوان کرد زمین سواحل و اطراف این

سه حاصل زر خیز است و میوه های آنجا نهایت خوب لذیذ پیدا میشود و نباتات عجیب و غریب
 و در افریقه چند صحرائی کلاست که آب مطلق ندارد و در یکستان با فراط است اگر هوای تشنه و زرقا فلها
 در یک پنهان شوند از اینجه طول یک صحرا یکین **ارصد و پنجاه میل است و عرض چهار صد میل**
 باشند کان را فریقه حبشی و بت پرست اند و یا مردمان تنگ و بجزیره روم و بحیره قلمزم صلاستایی
 ندارند آنکس که باشند کان هر دو بحیره مردم عرب فارس و شام هستند که در آنجا آمده آباد شده اند
 دریا های افریقه یکی نیل است که در شمال افریقه واقع و از جبال قمر برآمده و ماد و بربریل در آنجا
 جاری شده در بحیره روم پیوسته است و از سیلانی و طغیان نیل در ارضی شیب کشتکاری خوب
 میشود و دیگر که در وسط افریقه جاری است و باقی دریا های افریقه سنکال و آراخ و کاننیه
 و ریتیر و عظم حیل و جیل و قنوس است که آنرا حامل لارض میگویند سلسله این کوه بخا و
 بحیره روم و در آنجا یک صحرا است این از بحر اقیانوس تا خلیج عرب موازی است و در نهایت
 مغرب افریقه است و در آنجا یک صحرا است که جنوب کیش که بپوب یعنی خوب امید و شرف است
 و این شهر کیش در افریقه بسیار شهر دارند و چنانچه افریقه قابل تجارت و
 و در میان و غلام و کنیز جانب شمال افریقه بریز که متصل بحیره قلمزم است و مصر و کوه و دریا
 آن کیش امید و مغربش ساحل گیشینیه و در وسط و شرق و غرب مسکن حبشیلان است که فرقه های
 ایشان جدا جدا هستند از آنکه بعضی مثل حیوان مطلق اند از ادب و تعلیم صلا بهره ندارند و بعضی کم
 و بیش طریق حکومت و پیشها میدهند و از بنودان خلیج و دریا که قابل آمد و رفت و باعث آسانی
 سفر باشد حال وسط افریقه دریافت نشد بعض مسافران رجعت کش برای اکتشاف حال در افریقه
 رفته بودند مگر از مخالفت آب هوای گرم آنجا و از دست مردم و حشی صفت آنکس زنده نماند
 و از زبان حال آنجا معلوم شد سی و جانب شرقی و غربی و جنوبی از سواحل افریقه در عمل
 و تجارت و دیگر چیز است و جای که پیشهای تجارت میدارند بخا و موضع فی النقطة الا فریقه قصه
 و دم در بیان یمن ولایتی است در غایت تراست در جنوب غرب واقع بقفس فی ازاد
 یمن بود که از نهایت حسن و جمال و از حضرت سلیمان را از آنجا در کج خود آوردند و
 شهر های یمن متعنا است که بحسب لطافت آب و خاک و کثرت آبادی و فراوانی

ولی بختش در سگندل می باشند علی الخصوص می باشند کان البحر بسیار ظالم اند و شیطانی و ساخته
بر چهارات عیسوی تاخت برده مردان درنگ را گرفتار می سازند بعضی اغواچه سوار کرده بر اهل
محلات شاهی نمایند و از بعض محلات که گزینند **کازان** را مارا میگذرانند بارها سلطانین و ملک
از چنین حرکات ناشایسته آزرده شده پادشاه **باز** را به اینانیدند تا بایستند کان البحر
ازین قه ی باز آیند لیکن مردم **باز** را از سحرکت بازمانده و چون شیوه قدیم
اختیار کردند اجناس بزرگ قابل تجارت صمغ و صندل و صابون و نمک سخت اهل بربرند بهب غده
نیدارند و یک کرور و نو دگشتند **فصل چهارم در بیان ملک مصر طو شمس**
کرور عرضش یکصد و بیست و پنج کرور شمال و جنوب دریای نیل آبادان و گردش جبال واقع
و ملک مصر ازین شهر است که در زمان پیشین آنرا میدای علوم و هنر نامیده بودند شهر قدیم و عمارت
و تصویر و سکه های آن که تا حال **مصر** از مشاهد صفای و اندازه آنها شجر می شود و
منقسم است در سه حصه **مصر** در مصر است سوم و مصر است سوم و مصر است سوم و مصر است سوم
جنوب واقع و مصر است بطرف شمال و اوسط در میان هر دو کان شهرهای **مصر**
و روزه و دنیا ط هوای مصر بسیار گرم است و ناگوار و زمینش بسیار زرخیز زیرا که طبعیالی شیر
باعث سیرابی و سبزی آن ملک میگردد و باران در مصر بی بار و اگر در سالی بار دقت افتد زیرا که
جوب از تری زمین که از طعنای نیل میشود و طوبیت حاصل کرده و اگر باران برافتد و طوبیت
دو چند شود و جوب فاسد گردد و اجناس مصر قابل تجارت برنج و قهوه و غلام و کینه در کتب قدیم است
که درخت بلسان فقط در موضعی از مصر میشود و اکنون ناپیداست و از ثقات سمع شده که در حاکم
از صفات بنگاله مردم کوی روغن بلسان درنی کرده برای فروخت می آرند و گویند که روغن
بلسان است شاید آن درخت در آن نواح پیدا شود و در مصر اکثر مسلمان هستند و بعضی
نزدیک پیشه تجارت میدارند و از طرف پادشاه روم حاکی در مصر میاند آنرا پادشاه کور
باشند مصر کابل و جابل و هرکین و کاذب و از تمام صفات انسانی دور هستند و زنان مصر در
کرانه ای و در رستی قامت و خوبی چشم و آن را در **مصر** کل سر آمدند و آن را در **مصر**
و در تاریخ مصر اول عهد فرعون و دوم تسلط نجات مصر بر عجم غلبه فارسیان چهارم

یونان پنجم دست برد و میان ششم قح مسلمانان فصل پنجم در بیان ملک کوبه و سینه
و گیتی که حبش عبارت از آنهاست از به ملکیت سبع زمین مصر و سینه و اف
هوایش در غایت گرمی است آنچه حاصل میشود سابق دارالملکش قبل بود که
سند است اهل کوبه چند فرقه اند و یکی که گوی دارند میان یمنان ایشان جنگ می باشد ملک
بسیار به و خرم باشند کان سنگدل و غایب مثل حیوانات باشند بیان ملک سینه
سینه ملک است که در قلم متصل به قلم جنوب ملک کوبه واقع نام دارد سلطنتش گفته است
باشند کان اتحادین عیسوی قبول کرده بودند مگر بالفعل از حکام بخیل و رافقاده اند و اهل سینه
جابل و سوسای و وحشی هستند در میان ایشان دستور کرده است که برود و عوت بایکدی مگر گوشت
خام نخورند و در سفر بوقت شدت جوع گوشت جانور نزنند و بر زخم مرهم نهاده جانور حرج
را میدهند رکیان ایشان در شکار مصروف می باشند در آن ملک است و در آن ملک است
فوقانی از سینه مخلوط طبعی است پادشاهی آنجا شخصی است مگر سینه است سر زل باشد
بسیار گیتی ملک است غربی از فرقه بر ساحل بحر اوقیانوس جای که بحرند که در
پایل کرده واقع است طویش نهصد کرده عرضش یکصد و سی کرده و مردم آنجا بت پرست
این ملک از برده فروشی بسیار مشهور است برای باز داشتن باشند کان این ملک را ازین کسب
و نیز برای تعلیم و تربیت ایشان اگر زبان و اهل امر که در گیتی دو شهر آباد کرده اند نام شهر نگرین
شهر الیون و نام شهر امر که گیتی است فصل ششم در بیان ملک گفاریه ملک است
پادشاهی است طویش صد و نود کرده عرضش صد و سی کرده آنجا ملک طوطی است
مردم آنجا بت پرست هستند سابق در تصرف بودند اکنون در عمل آنگزین است و در آبادی
کرده است و لطافت آب و هوای تمام ملکهای از فرقه ترجیح میدارند دارالحکومت گفاریه گیتی است
مس المبارک نیز کوینه و کین در ملکها بسیار اند و کین امید در انتهای جنوب از فرقه واقع است
آنرا قوم ترجیح که باشند کان نیز کمال اند آباد کرده بودند اکنون در عمل شاه آنجا کینه است در خارج کمال
خانرا که این کین را از جهت کینه که سابق پادشاه نیز کمال چهارزی جانبی از فرقه فرشتا
بسیار هرگاه که چهار نیز کین رسید آب هوای آنجا وافر بود و لهذا مردمان چهار که از

عرصه بسیار پریشان بودند افزونی آب رشت بود و دینه چهارم بر گردیدند هرگاه که چهار دور تر
 از آنجا رفت کشتی در آنجا که آب آفر بود بنظر آمد کستان چهارم چند خواست که زدی چهارم بر گردیدند
 جانب کشتی و در لیکن مردمان بهر ای او قریب ^{لایحه} ~~لایحه~~ شده جانب پرتگال رودان شد
 و نام کشتی ^{لایحه} ~~لایحه~~ نامیدند و هرگاه که نزد پادشاه پرتگال ^{لایحه} ~~لایحه~~ حاکم پرتگالها و بنظر آمدن کشتی
 بیان کرد پادشاه بر آمدن کشتی را با خیریت و بدست آمدن را کشتی خوش گشت تمام
 آن کشتی کشتی امید نهاد و حال بهین نام ^{لایحه} ~~لایحه نام کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی
 آن کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی
 آن بسیار موافق است که زینش از بودن در یادهای زرخیز نیست شراب نجای بهتر میشود و نباتات
 عجیب غریب بسیار طالب ^{لایحه} ~~لایحه~~ که در سینه بکند از دو صد و سیزده مچری در کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی
 حال آنجا که ^{لایحه} ~~لایحه~~ کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی
 میشود و کل بسیار ^{لایحه} ~~لایحه~~ کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی
 زرد و سبزه سوم بجای سفید بود و چهارم تمام سرخ عنابی خرم کاسه شش ^{لایحه} ~~لایحه~~ کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی
 یوته نرگس هر گلی آنقدر بالیده میشود که در بعضی صد شاخ و بیشتر بر آید و بر هر شاخ گل نو
 پیدا شد نوعی از گل در آنجا دیدیم که اصل آن چون نرگس پادست و بر یک شبیه بر یک آن دارد
 گل بر آرد و ساده و هزاره و چند رنگ می باشد لیکن در نو و لطافت و حسن و جمال بسیار عده تر و بهتر
 از نرگس و نبات مطبوخ و ولید و بر است انگار آن آب سیاه خوانند در همه نرگس و قیامت دارد
 نوعی از گل که ایشان بهر اوقات ^{لایحه} ~~لایحه~~ خوانند ساده و هزاره و چند رنگ یک بهر سرخ و بنفش و گلای
 زرد و سبزه و نیم رنگ و سبز رنگ و بعضی ^{لایحه} ~~لایحه~~ گل بسیار نازک شبیه بیاس نر و در ^{لایحه} ~~لایحه~~ کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی کشتی
 بسیار طایف تر از آن دیده شد که قابل تعریف است و حال آنکه گیاهی است که در صحاری آن
 خود رو و بو خور پیدا میشود و نقشه نیز بسیار خود رو و درختی موزون در جنگل آنک
 که بسبب حسن قامت و غایت خلقت در نباتها نشانند بر یک آن شبیه بر یک بعضی تر
 ضخیم تر از آنست هر دو طرف بر یک چون اطلس ^{لایحه} ~~لایحه~~ و قتی که بر تو آفتاب بر آن
 تمام درخت باقیخ و بر یک مصنوع از شش و نقره تاب معلوم شود و از نجات اهل فر~~

مسکوک و طریقی یعنی درخت لقره گویند باجمله شرح قوت نباتی این سرزمین زیاده از حوصله این صحر
است نه کرماش کرم و نه سرماش سر و نه کوشه اش توده ریجان و در در هر خانه چشمه که از درز شکافها
کوه آب آن تراوش کند جاریست و در آن آب بجز خوردن نیامده گویند در تابستان سردتر
از زمستان میشود و گوشت آن ملک در سقند و شبه دار است بعضی گویند دیده شد که از گونی
عماده زیر دهنه داشتند که شصت سیر گوشت دارد از غلیظت جری در اطراف کوهی آجبار و غنی می
و انواع ماهی بسیار خوش مزه میشود از قشایم موسر و کلابی بسیار بالیده و به وسیله کشتن مثل خلیج
و نارنج که در بزمه و شیرینی کونله سلک است و بادام و گردوی تازه و انگور که از مدتی نگاه داشته بودند
بخوردن آمد میفقتند که در تابستان خربزه و تربوز و هر میوه گرم و سرد میسر میشود و انگور قسم علی
آفتد و خوردار که چون زرع است در مزرعه یا کارند و شراب آن تمام فربک برنند چند فرسخی کپ
موضعی است موسوم به کسکه که در آنجا بسیار شیرین میوه های ترد و شیرین است از شرابها
بسیار در تمام فربک نامدار و قیمتی است بنابر این چند قسم کلم در آن است که در این کلم که خام
آن در آنجا بخوردن آمده لیکن گندم و برنج خوب است بلکه تازه با کمال تمام بدست می آید
در آنجا بسیار گرانست چنانچه تخم مرغ هشت عدد دیگر و بیه و نان یک سیری یک و بیه چهار عدد
و گوشت فی و بیه دو نیم سیر و تخم مرغ درین نواح بسیار دیده شد **فصل ششم در بیان**
ملکهای غیر مشهور و فرقیه بلاد آنچیز طویش بکینار و دود و صد و پنجاه کرده و عرضش یکصد
و بست و پنج کرده پای تخت آن ملک شهر دار است و پادشاه و مردم آن ملک همه بت پرست هستند
ملک از اره طویش بکینار و دود و صد کرده و عرضش سه صد و سی کرده پای تختش یکصد است
پادشاه و مردم آنجا بت پرستند ملک بنیکر که ملک شودان گویند جنوب اره واقع طویش
یکصد کرده عرضش چهار صد و بست کرده پای تختش یکصد و یک نام دارد پادشاه و مردم آنجا
پرستند از کینار طویش هفتصد کرده و عرضش یکصد و هفتاد کرده نام پای تختش یکصد است
پادشاه و مردم آنجا بت پرستند ملک منو ما میثا شمال و شرق و تقاریه واقع طویش چهار صد
و پنجاه کرده و عرضش صد و سی کرده پای تختش نیز منو میثا است پادشاه و مردم آنجا بت
پرستند از خولیان و خولیان پادشاه نیز ملک منو ملک طویش چهار صد

ی آرنه باب چهارم در بیان اشطل اشیاء منقسم بر دو فصل فصل اول

در احوال اشطل منقسم به اشطل عبارتست از بازده جزو کلان که در زاویه جنوب و شرق

اشطل واقع اند از جمله نوک که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

است لهذا از آن جهت که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

طرف حرکت نمائند و از آن جهت که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

و آدم خوارند و از دوشی خراجی حال این چنین است که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

مگر زبان میباشند تا حدی که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

شد که این قوم زیاد از دست هزار نیستند و حال انتظام و سیاست ایشان تا حال معلوم نشده

انگیزان و زوفا که چند شهر آباد کرده اند و مجوسان جریه که در این شهر با مشرق و باطل از

ایشان شقیهای صفای صحرا و آبادی در راجعت میباشند و از آن جهت که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

اکثر از این اشیاء منقسم به اشطل است که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

و از آن جهت که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

است خاص اشطل است که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

که در احوال اشطل منقسم به اشطل است که در جانب جنوب و شرق از بازده کانه بلکه جمع جزو از دنیا و سنج و کلان

صورت مثل گلهای دارد و قدش از قد آدمی زیاد و دبلائی شکمش انبانی از پوست میباشد که بچهار

وقت خوک گریخته در میان انبان پنهان می شوند و جانوری دیگر است که چهار پا دارد و در پیش مثل

روی بطمی باشد حکیم الهند گوید که در کتب قدما نوشته است که در بحر هندی بعض جزائر اند که باشند که

اشطل است دارند و از مردم دیگر نیزند احتمال که عبارت از جانور قسم اول است و نیز مردم است که در

دره از آن قوم اند که چهار پا و پرند دارند گاهی بد و پامیر و دنگای و چهار پا و کلای می رند شاید که عبا

و قسم دوم است حکیم الهند تقریباً حیوانات و اشتهای غریب الحاق کرده که در کتاب عجائب الخلق

که در حجم بسیار شتهار و نزد علمای اسلامی هند و فارس نهایت اعتبار دارد می نویسد تا مبعصران

از صانع مطلق اطلاعی ندارند و نزد حکمای الهی انسان جامع اکثر صنایع است

از جمله مخلوقات گرامی تر است و اگر چه نسبت ذات بلای نبردترین درجه افتاده لیکن

برگردان او چند و پاسبانی بر گردن او نهند و اگر نیکو خا که اگر گردن خود بیند از روی او را بر سر
 و خنجر با یکدیگر کنند چنانکه آدمی تا دایه منها امته سرهای ایشان سر مردم است و ابدان ایشان ابدان
 حیات منها امته در جزیره جاوه که در میان بانون اشقر و ابدان ایشان در سر نو در روی
 و دهن و چشم ایشان بر سینه است و گوید که در بحرین است در عمل نگرین است این قوم را
 و اگر نگران جاوه را جاوه گویند چنانکه ملک ب را مال دو جزیره جاوه بسیار کثرت است و چنانکه
 آنجا بسیار پیدا شود و بسیار قفل سیاه و کلاه اکثر مائش در آنجا است و صفات که در میان
 قتلگان که بر چین است یافت و حتمه است منها امته اخری روی ایشان چون روی ایشان
 و بدن ایشان چون بدن کشف و سمری دارند و دارند منها امته که ایشان را شناس می گویند
 مثل آدمی بود که او را از فرق تا شستگاه بد و پاره کنند یک نیمه سر و دوازده یک نیمه روی و یک چشم
 و یک دست و یک پای چنانچه تنی شده و آنرا در میان مردم می شناسند و بسیار است و در مناطق
 بسیار در حدائق الاقالیم است که تکلم زبان نازی هستند چنانکه در میان مردم بسیار است و
 چنانکه یکی را در پیش گرفته اند و کشند تا بخورند و از صیادان گفت که این سگ
 است و هرگز نمی گوید که او را در پیش گرفته اند و کشند تا بخورند و از صیادان گفت که این سگ
 باری سخنی نمی گویم تا گرفتار نشوم و او را نیز گرفته اند و فصل سوم در بیان حیوانات عجیبه
 منها و ایت در بحرین آنرا دایه شک گویند از آب میروند و آن سال دشتی معلوم بر شکل آب
 باشد و دو ناب دارد مثل ناب فیل و خوک مردم آنرا صید کنند و سر او شک باشد منها
 بحرین و دیش مثال روی خنجر باشد و بروی فلسی نبود و دیش یک طبقه از لحم و یک طبقه
 لحم بود و در جوش مثال فرج زنان منها سمکه در بحرین بمقدار یک گز چون از آب میروند
 و شک سخت از آن محل سازند منها دایه در جزیره چین از جزایر بحریند اصغر اللون
 بر شکل فیل بود و بر سر او قرفی سیاه و دیش معراج است هر سباع که آنرا صید از و گرد
 آنرا از سمکه در بحرین دیش مثل دایه باشد و بر آن نقطه نای سیاه باقی تن آن
 و بر آن سمکه طیاره این سمکه رنگ باشد و شب زرد و بایرون می آید و

می بر و گل مرغ و گیاه میخورد و در حکام طلوع آفتاب زیاده حکیم الهند از مردمان چهار بکه از کلکته و فرنگ
آفرقت میدارند و سیر ایشان بر دریای هند می باشد حال مایی برنده پرسید گفتند که جنوب خط
استو در بحر مهند این مایی با فراط است و ^{الذنه} باشد و از بر مایی خود تا چهار چهار
در بحر مهند از آب بیرون می آید و گیاه خورد و آتش از مینی و وایش
بر می آید و جای که گیاه خورد و اگر در بحر باشد مردمان و کجند که آن جام مرغ آن مایی است و مینی
سمکه در بحر قلم چون آنرا صید کرده اند نه خشک شود و مثل پنبه رسیده از آن جامه بافته
و جامه ها که از آن مایی حاصل شود عزیز و گران بها باشد و آنچه واسمگی گویند منها سمکه در بحر
در پنج آنرا بال کوبیده در بند سی و جسامت مثل کوه باشد و در طول چهار صد و پانصد کز کلان تر از دجال
در بحر باشد حکیم الهند گوید آنکه بال خرد را صید کرده از روغن حاصل می کنند و در جگر
آنکه نرین ^{در بحر} می باشد و در بحر کوه کار و بر کار گر نمی شود و پوست آن از پوست
چون لحم و نهشت حکیم الهند گوید که از قدرت صانع کل بعید نیست که چنین جبهه انما
سابق حکیم الهند که بعضی سخنها خلاف قیاس می شنید باور نمی کرد لیکن از قسبیکه بر آن سخنها
کلی شد هر چه خلاف قیاس می شنود ظن میکند از قدرت صانع باشد از آنجمله در فسانا می شنید
که شخصی سفر کرد و جایی رسید که آنجا یک در برابرش ماه و یک شب نیز برابرش ماه می شود و مردم
آنجا از قبیل دیو باشند با خود گفت که محض افسانه باشد و قابل اعتبار نیست لیکن هر گاه کتب ریاضی
مطالع کرد یقین شد که زیر قطب شمالی و جنوبی که اقصای زمین است آنجا و تمام سال یکسان
و شب می باشد و مردمان آنجا وحشی صفت هستند چنانکه در خانه ضمن تقسیم ارض اعتبار
مردم است و از آنجمله در روایات می شنید که تحت زمین نیز مردمان آبادان هستند و یقین
لیکن فرنگیان سه صد سال میگذرد که بر چهار سو ارگشته جایی رسیدند که مغرب مشرق و مشرق
مغرب کرد و آنجا ملکها و آبادی بسیار یافتند چنانکه ای سطح تختای زمین که معروف است
و هست در مقاله دوم خواهد شد از آنجمله از سخنان می شنید که در قمر و شترهای

مردمان هستند سخن قصیده شسته اعتبار میکرد لیکن فرنگیان از دور برین پادشاه خسته بودند و درین باره
و آبادی استار یا خصوص قمر و عطار و در هر دو فریتند ایشان الله تعالی حکیم الهی و الهی سوار است
تو است در کتابی که درین فن تالیف فرموده است و تفصیل تمام خواهد نوشت از اجماع در بعض
کتاب انسانه مطالع کرد که سید بن ابی اسحاق بر او است و چه می بیند که دیواری از عین و در ده
و در ارتفاع نه دست و در طول بی نهایت قائم است و اگر کسی بالای دیوار برآمده آن طرف نگاه میکرد
باغات و عمارات و انهار و مردمان و تصویر در آن سبب عیش دیده خود در آن زمین می انداخت
حکیم الهی در تفصیل انسانه می پنداشت لیکن در یافت شد که چنینی از دیواری در عرض و از ده دست و
در ارتفاع شش از ده دست و در طول شش صد کرده میان چین که ولایت نهایت آبادی و باغات
و عمارات میدارد و تمار که صحر است و مردم آنجا وحشی صفت هستند با کرده اند تمام دماغ و تمار
را و بران سازند و علی بنده القیاس و غیره با مقایسه است
آخر سطح زمین که دنیای نو عمارت باز است و درین زمین
ساخته اند و اطرافش بحر عظم احاطه دارد شمال دنیای نو بحر شمالی و جنوبش بحر هند و پیش
دریا و پیش عربی و غربش باسف که بحر الکمال گویند جزایر تبتان باشند و اسکاٹ از تواریخ
فرنگ ترجمه کرده در کتاب خودی نویسد پیش ازین قرن بیست و سه سال فرنگیان از راه آندوش
هند وستان براه دریای عمان که اکنون مسکو است توقف نمودند لیکن فرنگیان سوداگران را
خشکی باین شکسته ریه و مضر بر دریای احرر رسیده و از تحائف و ملک همراه آورده و تجاران عرب
در آنوقت سوداگری هند وستان بدست ایشان بود و خرید و فروخت میکردند و چنانچه هر سال
چنین اجتماع سوداگران فرنگ با تجاران عرب بنابر آردون ایشان که طرفین را مطلوب است
شد و از طرف فرنگیان ساکنان دو شهر یکی دینیس و دیگر جوزوه از شهرهای اطالیه که
بجارت در دست خود میداشتند و دیگر گروه فرنگیان را داخل در امر تجارت خصوص هند وستان
نشان میدادند و بیابان قول قرار میدادند و در آنجا کور مال و شیبای هند وستان که می آوردند
و میفروختند و منفعت چندان و زیاده بران میکردند و در آنوقت یکبار

[illegible]

و عریان بودند کلبیس حیران شد و گفت که این جزیره باهندوستان که برای آن محلی حید
نستی ندارد بعد از آن در جزیره اسپانوله از جزائر غرب الهند که میانش می آید رسیده اند
بسیار آبادان و زرخیز یافتند و گوشت و میوه بسیار یافتند و در آنجا که غنای بسیار یافتند و در آنجا که غنای بسیار یافتند
و تحالف بخاک گرفته در خدمت پادشاهان آمدند و احترام یافت بار دیگر با هندو جهل و بیادافت
مردم روان شد اول در جزیره اسپانوله رسید و سه صد نفر از آنجا که شش و چند قلعه برای اشغال
و حفاظت مردم بنا کردند پس از آن بطرف جنوب رفتند و محریه گوید رسیدند آن جزیره بسیار آباد و
معدن نر آنجا دید باشند کان آنجا بزرگ طلوع اوستند و چند کسان خود را آنجا که شش و چند
بار سپانوله رفت درین حال دشمنانشان را را بخود رانی و خود دسری ستم ساختند پادشاه
جاسوسان نزدش فرستاد و کلبیس خبر یافته مزاج پادشاه را عصبانیت و غضب آن پادشاه
بسیار سپانوله رفت و دیگر سال بر چهار سو او شده بود و پادشاه را خبر رسید که در جزیره
بافتند و نگرند از امر که رسید مردمان آنجا سفید پوست پایل سر می داشتند و در جزیره
مردمان بسیار بودند و زنان آنجا حلقه گرد می نیز میدادند و بادبیا توابع بودند و در
در آنجا که کلبیس از در کلبیس نیز تحالف فرنگ با ایشان داد و کلبیس بعد چند ماه به سپانوله برگشت
درین اثنا آنجا مردمان دیگر احوال کلبیس دیده چهارم نامی خود بتلاش جزائر و دنیای نوردستانند چنانچه
مردان بزرگال ملک برازیل و دیگر میزان افریکه شمالی و افریکه جنوبی سوداگر و کلبهائی از ترکیه جنوبی
اگر دو کلبیس که بقدر محن اولی کلبهائی نویسد اگر دو مخالفان او باز بجهت پادشاه از جهت
برشته رفتن کلبیس در جزیره اسپانوله بهوس ریاست و خود شری شکر پادشاه او را طلبید
ملک فرستاد و کلبیس دستگیر کرد و پادشاه و شش عیسوی در حبس و از تذبیر ضائب آن همه
ای قتل و جنگ را تصرف پادشاه استعین آورده بود بعد از دو سال آنجا که دست ظلم بطبع زور
بر سکنه اسپانوله دراز کرده و در چهار پنج سال شش ملک مردم آنجا کشته شدند و از جانوران
آن شکاری بایستند کان اسپانوله را شکار کردند تا آنکه ویران شد بسیار تسخیر و نیای
از طرف پادشاه استعین شخصی را که نام شش صد پیاده و پیاده سوار و چند ضرب
سوار فرستاده در آنجا که برای تسخیر ملک گوگرد کلانترین و خوب ترین ملکهای آنجا

رسیدند و از چهار فرود آمدن یکی دید بسیار کلاهی نهایت آبادان و در حاق وسط شهر عمارت پادشاه و رعایت
 متانت و آرامش یکی تعمیر یافته و دست و نهانش همه از سنگ ششم کوناگون ساخته و کنبه های وینارهای
 آن کاخ از طبع کاری طلا و نقره های نگارنگ و غریب با نهایت زینت آراسته
 و پادشاه در آن پادشاهی بود آفتاب پرست با نهایت شکوه و شوکت صد هزار پیاده هر وقت
 بیاسه اری حراست او قیام داشتند و در هنگام سواری بر تخت مرصع کلاهی سوار می شد و هرگز
 عالیقدر در پیش بردن خود می بردند و باعث افتخار می شدند و آن پادشاه جلوه یمن و شجاعت
 و عدالت القاصد داشت و در شجاعت کوی از پادشاهان عصر خویش بوده و اکثر گلهای اطراف
 از دور و نزدیک تسخیر کرده غلاتی در ظل عاطفت آن پادشاه با سودگی در فراه میگذراندند و سطح
 افواج و تنگ تیر و کمان کلاه از سنگ یا خارهای ساخته و تیر تعبیه میکردند دیگر نیزه خرد
 بر چوبی با بند آهنی و پیکانهای
 و تیرهای دیگر و از زاروت و کله سرب و توب و تفنگ مطاعه میبردند
 و تیرهای در آن ملک بوده و کاپی بنظر آن قوم نیامده القصه فرماندگار با قوت
 توب و تفنگ و علم قواعد جنگ یک مردم فرنگی زیاده از صد مردم آن ملک بود
 رسید اول چند کس از باشندگان آنجا بتواضع و خلق پیش آمدند و حساب هر دریات از مال
 و طبع و غیره حاضر آوردند رئیس فرنگی نیز با اینها تواضع و مدارا کرد و چندی آنجا سکونت فرمود
 با آنها عسل خطاطی کرد و چند آنکه زبان ایشان آشنا گشت و احوال ملک نگوی رسید مردمان
 آنجا کیفیت ملک مکه و شهر آنرا از کثرت آبادی و زرخیزی و لطافت آب و هوا و وفور ثمرات بیان
 کردند از اشتیاق آن فرمانده کارزار خواهرش تسخیر آن ملک در دل از یکی صد شده و مردمان آنجا از آمدن
 مردمان نو سفید پوست بکثرش در دل خود جانوران همیبت شکل قیاس میکردند و نیزه
 و اخلاق فرنگیان که مشاهده میکردند با پادشاه خود گفته فرستادند که آنچه با سینه بسینه
 شنیده می آیم که این ملک بردست کسانی که پسران آفتاب خواهند بود مستحق است که گشتن بجای آنکه
 این مردم پسران آفتاب اند که با این شکل و صورت ما فرستاده متصف اند و چون مردمان
 کاپی چهار صورت چنین مردمان ندیده بودند قیاس خویش می گفتند که چهار جانور

در نزد که بر روی آب و آن آن کرده از شکم آن جانور باین صورت همی برآمده اند و وقت سحر اول
 توب که هنگام صبح و شام موافق ضابطه سحر میدادند بر خم خویش میکفتند که این جانور عجیب است
 که در هر چهار پاس حلقه آتش با صحرای آن در میان میزد و هرگز بر می آرد و دیگر چون آب کهای بنظر القوم
 فرسیده بود و اینها هرگاه سوار بر یک کبوترند حیران شده میکفتند که این مردم عجیب هستند که مثل دیو
 چهار پا و دیگر اعضا سوار در چه آنجا سوار و آب یکی سید استند و همچنین از دیگر حرکات فرنگیان بسیار
 متعجب میشدند و اینهمه کیفیت پادشاه خویش رسانیدند و قصه فرماندار و سحر ماه در توابع کسکو باند
 پیش پادشاه آنجا که پای تخت اوج و چشمتان و از پادشاه که مونی رود میانه نام و نیت ملاقات کرد و در
 ظاهر دوستی و اتحاد مستحکم نموده آخر برای تسخیر ملک کسکو پادشاه را بد غایق کرد و ساکنان آن ملک از غایب
 او و حبس پادشاه خبر یافته بجهنگل پناهنده شدند و برای خلاصی از آنجا بسیار کردند و لیکن بیست و
 مظلومان حربه بجز تیر و سنگ نبود پس از گله تیر و سنگ بکار بستند و در هر بار با شسته
 و خسته کشتن آغاز شد درین گیر دار پادشاه آن قوم که بر سر کوه و در میان کوهها و در میان کوهها
 از مردم مینو دناگاه سنگی بر سرش سید و از آن کوهها و در میان کوهها و در میان کوهها و در میان کوهها
 پادشاه از کوهها و در میان کوهها و در میان کوهها و در میان کوهها و در میان کوهها و در میان کوهها
 قتل عام نمود و بعضی مردم خبر قتل شنیده در جنگها گرفتند و ساحل جنگها یافته میشوند و هرگاه فرماندار
 و دیگر سرداران اینچنین ملک از ساکنان اصلی صاف کردند و یا و ایل حرفه از این چنین طلبیه شد و پادشاه
 و آبادیها بطور خود ساخته آنجا میقم کشته بیان احوال ملک کسکو و باشندگان
 آنجا کسکو در طول کینه کرده و عرضش سه صد کرده ملک است خوشتر است بود از رحمت و میوهای فرنگ
 سید در آنجا خوبی پیدا میشود و آشناس و امار و ترخ و لیمو و خوبانی و سیب نار جیل آنجا نامدار است و بشکر
 بسیار لکمان و گنده و بر شیر و بخت نر و شیرین میباشند و حدن مای نر و سیم در آنجا بسیار
 است و قتی که مردمان اینچنین بانگره رسیدند در ملک کسکو و پیر و از دیگر ملکهای امریکه بادی بسیار یافتند
 و از آنجا که پادشاه بود و بار و نو و شکر بسیار و همه ایشان آنجا بدست بودند و بعضی مردم هر
 روز از آنجا که پادشاه بود و بار و نو و شکر بسیار و همه ایشان آنجا بدست بودند و بعضی مردم هر

بهر آنکه این برین بصورت تمام میرود و در تابستان گرمی با قراط میشود و خلیج دریا و غنای زر در کاناد
 است تختهای خوب برای اجازت و شکار و پوستین آنجا قابل تجارت است و کلان شهرهای کانادا و فراز
 است و در کانادا شیب یازگ که بر رود آنجا برین موضع سابق ملک کانادا در عمل فرانس بود و فرانس
 آباد کرده بودند اکنون در حکومت آنجا است و حاکمی از طرف پادشاه انگلند در کانادا میباشد و وضع
 انگلند در آنجا دیوان عام خاص مقرر است در مقدمات فوجداری قوانین انگلند و در معاملات دیوانی
 این فرانس جاریست در نو بر کنسون و نو اسکوشیه و نو فینند کنند بسیار
 و کوهستان محض است از زمین بسیار کم و از شور و ریاضه اطراف این ملک است قسمی از بای می که
 با قراط میشود شکار کرده و نمکسود ساخته ذخیره میدهند و بسیار میخوردند زمین اطراف خلیج پهن
 نیز از بسیار وسیع است آنجا سرزمین زیاد از ملکهای هندو دیدند و بسیار آنجا بسیار یافته میشود
 این چند کوههای تاجران آنجا هستند و سوار چند قبیله
 در میان صو بجات متحده صو بجات حده در این
 انگلند و فرانسه و اسپانیا و روسیه و آمریکا و هندو و چین و ژاپن و سینه در سینه
 و مقصد این دو دود عیسوی با تائیان شاه انگلند جنگی عظیم کرده و عالمی شدند و با وجود جنگهای
 یا از محکوم گشتند شمال صو بجات متحده کانادا و شمرتی بجز آریانوین جنوبی خلیج اسکسکو و غنی
 رود میسینی در وقت عمل انگلند صو بجات متحده سیزده بودند اکنون بیست و چهار شدند زیرا که هرگاه
 جنگی قطع شده آباد میشود صوبه نو قرار یافته شمال صو بجات متحده میگردد و در همین وضع شمار
 صو بجات متحده زیاده خواهد شد و حکومت صو بجات متحده اجتماعی است یا هستند گاه آنجا شخصی
 مایل به برادر میان خود برای انتظام تا چهار سال مقرر میکنند و بعد که شش ماه میعاد دیگری را
 بر زمینانند و دو دیوان یکی اعلی دوم ادنی مقرر کرده اند طریق آن هر دو دیوان با دیوان عام
 انگلند است باید از مردم هر صوبه حکومت محلی ای خود میکنند یعنی یک حاکم
 دیوان در هر صوبه برین شرط مقرر میازند که مخالف شر و طاعت ملک و ملت ایشان
 نباشد و خود متفق شده این و قوانین ملکه اری که موجب فاه کل باشد تجویز کرده می نمایند
 این منافع و مفاسد ملک را از فقر و طغیان و از زحمت بسیار خوش در می آورند

[illegible]

والا انما انما زلزله و زلزله و خورش مره حاصل میشود و در سال که در سیستان کوه اندیشیم بسیار است
و جانب غربی قش اقسام نباتات میرود لیکن از گرسه و خجرات زمین این هوای آنجا ناموافق است اکثر
در ملک نیز زلزله می افتد و در سیستان که در وقت عریضی شهر اندیشیم که بایه تختش بود از صده
زلزله منقلب گردید و سابق در سیستان بود اکنون از چند سال مستقل گشته فصلی ششم
در میان نوزگرا نام معروف بگوشتی بسیار است و در سیستان که در وقت عریضی شهر اندیشیم که بایه تختش بود از صده
و جنوب رود که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
و در میدانها بسیار است که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
و حاصل بود که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
او به و عقیقه مسیح و در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
استعمال میکند و در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
بسیار است و در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
با فراطمی در غول در میدانها بسیار است که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
نام در سیستان است و دیگر شهرهای آباد بسیار میدان در فصل هفتم در میان طبرستان
و دیگر ملک که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
پانزده است آن هوا خوشگوار و گاههای سیم و طلا بسیار میدان در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
و سیح شمالی ازین که جنوبی بر کناره سحر آفتاب واقع است و در ملک است یکی شهر نام دیگر گنبد آباد
که دارد در عمل نیز یکبار و دیگر نیز در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
نیز شکر و مرغ و پنبه در کوکه قسمی و آنه است از آن رنگ سرخ حاصل میکنند بسیار میدان در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
است در آنهای جنوبی و در میان بسیار بار است و آنجا همیشه باد تند و طوفانی می آید و در سیستان
در سیستان که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
را در شمالی و جنوبی در سیستان که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود
و دیگر در کوکه واتی جز در سیستان که در او علی بحر الکابل و شتهار که قند ازین است که حاصل هر ملک آنجا با فراطمی شود

DUE DATE

91.

4820

91.0

۳۷۲

۷۷۲۸

۳۷۲۸

NO	DATE	NO

DA

[illegible]